

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. 11. 2021 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Jaroslavy Kústové a Vladimíra Vavra

takto:

Obžalovaný

██████████ nar. ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████ čp. ██████████ t.č. ██████████
fakticky bytem ██████████,

se uznává vinným, že

1) v přesně nezjištěných dnech v době nejméně od ██████████ 2010, kdy jeho nevlastní dcera ██████████ nar. ██████████, dosáhla věku 13 let a začala navštěvovat 7. ročník základní školy, v bytě č. ██████████ v domě na adrese ██████████, ██████████ okres ██████████ přestože znal skutečný věk ██████████, ██████████ nebot' ji nejméně od jejích pěti let vychovával, se záměrem sexuálně se uspokojit, nejméně v jednom případě ji v koupelně vzal v podpaží, posadil ji na pračku, stáhl si trenýrky a pak ji přiměl, aby jeho obnažený, ztopořený penis vzala do úst a provedla jeho sání až do jeho vyvrcholení, což učinila, aniž by se tomuto jednání bránila, nebot' jakoukoli obranu pro jeho fyzickou převahu považovala za marnou, poté opakovaně v přesně dnes již nezjistitelném počtu případů ██████████, ██████████ přiměl, aby si lehla na podlahu nebo na postel, obnažil ji na přirození a pak zasouval prsty do její vagíny a tzv. ji „prstil“, přičemž sám při takovém jednání byl obnažený na přirození a masturboval, v těchto případech se ██████████ jeho jednání bránila kopáním a odstrkováním, kromě toho nejméně v pěti případech ██████████, ██████████ chytil za zápěstí, zatlačil ji na podlahu nebo si k ní přilehl do postele, za použití násilí ji obnažil na dolní části těla, pak si sundal trenýrky, lehl si na ni a obnažený, ztopořený penis zasouval mezi její stehna a aniž by dbal její obrany spočívající v kopání, odstrkování a hlasitém projevu nesouhlasu, až do jeho vyvrcholení se penisem dotýkal jejího přirození, přičemž tímto způsobem jednal až do ██████████ 2012, tj. do doby, než ██████████ dosáhla věku patnáct let,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

2) v přesně už nezjistitelných dnech v období od [REDAKCE] 2012 do [REDAKCE] 2014, kdy jeho nevlastní dcera [REDAKCE] [REDAKCE] dosáhla sedmnácti roků, v bytě č. [REDAKCE] v domě na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] okres [REDAKCE] přestože znal skutečný věk [REDAKCE] [REDAKCE] neboť ji nejméně od jejích pěti let vychovával, se záměrem sexuálně se uspokojit, v jednom případě využil toho, že [REDAKCE] [REDAKCE] spala a začal ji přes pyžamo osahávat na přirození, po jejím probuzení ji pak obnažil na přirození a pokračoval nejprve v osahávání jejího obnaženého přirození, pak jí zasunul prsty do pochvy a s tímto jednáním přestal až poté, co se poškozené podařilo kopnout jej nohou do břicha, pak po blíže nezjištěném časovém odstupu opět využil toho, že s [REDAKCE] [REDAKCE] zůstal sám doma, poškozenou vyzval, aby si lehla na podlahu, když jej neposlechla, uchopil ji velkou silou za paži a stáhl ji na podlahu, poté, ve snaze znemožnit poškozené obranu, spočívající v kopání nohama, si sedl na její nohy, pokračoval v osahávání jejího těla a opět jí zasouval prsty do jejího přirození, přitom u tohoto jednání masturboval, svého jednání zanechal, až když se poškozená v důsledku silné bolesti v pochvě, kterou jí způsobil hrubým zasouváním prstů, rozplakala,

kdy v důsledku jednání pod body 1-2) [REDAKCE] [REDAKCE] utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, která není jen přechodného rázu, ale jde o stav, který lze hodnotit jako chronický přetrvávající několik let, v průběhu času kolísavý, nicméně je u poškozené stále přítomna a projevuje se u ní i v současné době zejména tím, že poškozené se stále vybavují traumatické události, znovu je prožívá, pociťovala a pociťuje silnou úzkost a strach, má problémy se spánkem, soustředěním, trpí pocity pošpiněnosti, výčitkami, je zcitlivělou, vynakládající dost sil na udržení duševní stability, její duševní rovnováha je velmi křehká, neumí reflektovat své emoce, snaží se je vytěšňovat, to samo o sobě hrozí průlomem při sebemenším duševním otřesu, trpěla a trpí úzkostnou symptomatikou, v důsledku dlouhodobého přetrvávání potíží je zvýšeně unavitelná, pro zachování potřebné výkonnosti musí vynakládat nadměru sil, celkově je snadno zranitelná s potenciálem k psychosomatickým potížím, lze hovořit o trvalých následcích na zdraví, prožitými událostmi vznikly u poškozené jednoznačně situační a psychické útrapy

tedy

ad 1-2) jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, pod bodem 1. na dítěti mladším patnácti let, pod bodem 2. na dítěti, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví

3) v přesně už nezjistitelném dni v období od [REDAKCE] 2010, kdy jeho nevlastní dcera [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], dosáhla věku osmi let, do [REDAKCE] 2014, v bytě č. [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] okres [REDAKCE] přestože znal skutečný věk [REDAKCE] [REDAKCE] neboť ji od jednoho roku jejího věku vychovával, v jednom případě využil toho, že s [REDAKCE] [REDAKCE] byl sám doma, pod záminkou společného hraní, se záměrem sexuálně se uspokojit, proti její vůli a přes její nesouhlas zasunul [REDAKCE] [REDAKCE] ruku pod oblečení a osahával ji na přirození, poté ji zvedl nad hlavu s tím, že ji bude točit a této situace, kdy se nemohla žádným způsobem bránit, využil k tomu, že [REDAKCE] [REDAKCE] zasunul prst do jejího přirození a způsobil jí tím bolest, na což reagovala tak, že ho žádala, aby ji nechal být a snažila se ho odstrčit, to se jí pro jeho fyzickou převahu ale nepodařilo,

4) v přesně už nezjistitelných dnech v období od [REDAKCE] 2010, kdy jeho nevlastní dcera [REDAKCE] [REDAKCE] dosáhla věku osmi let, do [REDAKCE] 2017, na různých místech v bytě č. [REDAKCE] v domě na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] okres [REDAKCE] přestože znal skutečný věk [REDAKCE] [REDAKCE] neboť ji od jednoho roku jejího věku vychovával, se záměrem sexuálně se uspokojit, v přesně nezjištěném počtu případech, nejméně však 6x do roka, proti její vůli a přes její žádosti, aby ji nechal být, doprovázených pláčem a snahou ho odstrčit, což se jí pro jeho fyzickou převahu nedařilo, zasouval ruce pod oděv [REDAKCE] [REDAKCE] a osahával ji na jejím přirození, aniž by zasouval prsty ruky do jejího přirození,

5) v přesně už nezjistitelných dnech v období od [REDAKCE] 2017, kdy jeho nevlastní dcera [REDAKCE] [REDAKCE] dovršila patnácti let, až do [REDAKCE] 2019, na různých místech v bytě č. [REDAKCE] v domě na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] okres [REDAKCE] přestože znal skutečný věc [REDAKCE] [REDAKCE] neboť ji od jednoho roku jejího věku vychovával, se záměrem sexuálně se uspokojit, opakovaně, v přesně nezjištěném počtu případů, proti její vůli a jejím žádostem, aby ji nechal být, doprovázených pláčem a snahou ho odstrčit, což se jí pro jeho fyzickou převahu nedařilo, zasunoval ruce pod oděv [REDAKCE] [REDAKCE] a osahával ji na jejím přirození, aniž by při tom zasunoval prsty ruky do jejího přirození,

kdy v důsledku jednání pod body 3-5) [REDAKCE] [REDAKCE] utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, která není jen přechodného rázu, stav lze hodnotit jako již chronický, v trvání v řádu let, přestože v průběhu času byl stav kolísavý, po celou dobu nedošlo k úplnému vymizení potíží, jejichž tíže je hodnocena jako středně těžká, omezuje poškozenou v běžném životě, je narušen její vztah k mužům, nedokáže být sama s mužem, není schopna navázat s mužem intimní vztah, byť po něm vnitřně touží, je obecně narušena její důvěra k lidem, je zvýšeně ostražitá, nedůvěřivá, zažívá stavy úzkosti a napětí, vyhýbá se místům a situacím, které jí událost připomínají, nadále se jí vybavují traumatizující situace, trpí poruchami spánku, děsivými sny, mívá úzkostné stavy, je snadno zranitelná v zátěži, intenzita potíží a následků je hodnocena jako středně těžká

tedy

ad 3-5) jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, pod bodem 3) čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, pod body 3) a 4) čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, pod bodem 5) na dítěti, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

6) v blíže nezjištěný den v období od [REDAKCE] 2014, kdy jeho vlastní dcera [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], začala navštěvovat 3. třídu základní školy, nejpozději do [REDAKCE] 2017, kdy ukončila 5. třídu školní docházky a bylo jí 11 let, v bytě č. [REDAKCE] v domě na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] využil toho, že byl s [REDAKCE] [REDAKCE] sám doma, začal poškozenou honit po bytě, poškozená před ním utekla do svého pokoje a vylezla na horní lůžko palandy, odtud ji sundal a pak ji přemístil do koupelny, kde ji posadil na umyvadlo, svlékl si trenýrky a s cílem pohlavně se uspokojit vydal poškozené pokyn, ať vezme jeho penis do pusy, což nezletilá odmítla, přičemž v dalším jednání už nepokračoval,

tedy

ad 6) dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu násilím jiného donutit k pohlavnímu styku, a to jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a na dítěti mladším patnácti let, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

ad 1-2) pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku,

ad 3-5) pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku,

ad 6) zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 3 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě nemajetkové újmy poškozeným:

- [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] částku 629 357 Kč,
- [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] částku 928 236 Kč,
- [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] částku 873 709 Kč.

Odůvodnění:

1. **Obžalovaný v přípravném řízení** opakovaně (6. března 2020 a 27. srpna 2020) využil svého práva nevypovídat. V hlavním líčení uvedl, že u [redacted] v některých případech k něčemu došlo, ale nechce to rozebírat, tam uznává vinu. K zasunutí prstů došlo, třikrát určitě, víckrát ne. Vadilo jí to, bránila se - křičela a odstrkovala ho. Došlo k tomu asi v pokoji. Neví, kde byli ostatní členové domácnosti. Vychovával ji od pěti let. Popírá ale kroucení rukou, posazování na pračku, sání penisu a zasouvání penisu mezi stehna. Kdy přesně mělo k zasouvání prstů dojít, si nevzpomíná. Konflikt s [redacted] neměl žádný. Důvodem jeho jednání byla asi hloupost. Lituje toho, co udělal. Uplatněný nárok na náhradu škody částečně uznává, neví, z čeho by ho ale uhradil. [redacted] šla v 16-17 letech bydlet ke kamarádovi do [redacted] Když se odstěhovala, tak párkrát přišla na návštěvu, ale v době jeho nepřítomnosti. Když měla narozeniny, napsal jí zprávu. U [redacted] se stalo jednou to s tím kolotočem, zvedl ji, že ji bude točit, ale nezasouval jí prsty do přirození, ani ji neosahával. [redacted] u toho byla oblečená, mohlo jí být 8-9 let, smála se, měla z toho radost. Nemá vysvětlení, proč ho takhle obviňuje. Konflikt s [redacted] neměl. Vychovával ji od jednoho roku. Jednání vůči [redacted] zcela popírá. Neví, proč ona tvrdí něco jiného, měli perfektní vztah, spory neměli. O její výchově a výživě ještě nebylo soudem rozhodnuto, ale dával matce výživné 4 000 Kč měsíčně. Když byl 8 měsíců bez práce, tak neměl z čeho dávat. Není ve styku ani s dcerou, ani s její matkou kvůli zákazu. Naposledy dceru viděl asi před dvěma lety. Připustil, že na [redacted] s [redacted] koukal ze záchodu do koupelny, když se sprchovaly. Neví, jak často to prováděl a proč. Neví, že by se holky v koupelně navzájem hlídaly, aby mu zabránily v pozorování. Ve výchově mezi všemi třemi nedělal rozdíl, nikoho nezvýhodňoval. Od roku 2010 do roku 2017 bydleli v [redacted] v bytě předělaném z 2+1 na 3+1. S paní [redacted] není ve styku od svého zadržení.
2. Již v přípravném řízení byly opatřeny **znalecké posudky z oboru zdravotnictví**, odvětví psychiatrie a klinická psychologie k duševnímu stavu obžalovaného. Za souhlasu stran byly podle § 211 odst. 5 trestního řádu znalecké posudky v hlavním líčení čteny.
3. Podle znalkyně z **odvětví psychiatrie** MUDr. [redacted] posuzovaný netrpěl a netrpí duševní poruchou ve smyslu psychózy, patologické poruchy nálady. Intelekt je v dolním pásmu normy, není diagnostikována mentální retardace či demence. Nebyla zjištěna závislost na alkoholu či jiných návykových látkách. Z provedených vyšetření nebyla diagnostikována porucha sexuální preference. Motivace k jeho jednání vycházela ze sexuální potřeby, jednání vedlo k uspokojení sexuálního pudu na náhradním, snadno dostupném, snadno podmanivém objektu. On sám se ke své motivaci nevyjadřuje, rozhodně motivace nevycházela z duševní nemoci. Nebyl zjištěn nižší práh pro uvolnění agresivity. Rozpoznávací i ovládací schopnosti posuzovaného v době trestné činnosti byly plně zachovalé. Nebyla prokázána duševní porucha ani sexuální deviace, ochranná opatření proto nejsou doporučována. Obžalovaný je schopen plně chápat smysl trestního řízení a případně mu uloženého trestu. PPG vyšetření prokazuje převažující heterosexuální orientaci, se stejnými objemovými změnami na dospělé ženy a dospívající dívky. Nebyla zaznamenána pozitivní pedofilní reaktivita.
4. Podle znalce z **odvětví psychologie** Mgr. [redacted] jsou intelektové výkony posuzovaného v pásmu podprůměru. Osobnost posuzovaného je psychosociálně nezralá. Posuzovaný projevuje

přiměřený interpersonální zájem, nicméně v sociální oblasti ho znalkyně hodnotí jako neobratného, vztahy s lidmi navazuje obtížně, zejména v partnerské oblasti je nejistý, neschopný navazovat vztahy s opačným pohlavím. Své emoční prožívání nedává najevo, ani s blízkými lidmi nedokáže komunikovat o svých potřebách a tak si zajistit jejich uspokojení. Je samotářský, nesdílný. Obžalovaný byl schopen s přihlédnutím ke své rozumové a mravní vyspělosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání, byl schopen uvědomit si důsledky svého jednání na poškozené. Posuzovaný je k tématu vyšetřovaných událostí velmi nesdílný, nicméně je vysoce pravděpodobné, že pocity viny zažívá a své jednání (pokud se ho dopustil) vnímá negativně. Nicméně nevhodnost svého jednání si byl schopen uvědomit již v jeho průběhu, přesto se ho nedokázal vyvarovat. Z dostupných informací se jako pravděpodobný motiv jeví touha po sexuálním uspokojení. Je pravděpodobné, že posuzovaný byl dlouhodobě frustrovaný v oblasti sexu, své potřeby nebyl schopný s partnerkou sdílet a zajistit si jejich uspokojení, využil tedy dostupné sexuální objekty. Nízká morální úroveň posuzovaného vedla k tomu, že mu chyběly zábrany v sexuálních projevech vůči nevlastním a vlastním dcerám. Přestože toto vnímal jako společensky nepřijatelné, nedokázal se tohoto jednání vyvarovat. Na úrovni, na jaké je posuzovaný schopen projevit a prožít své city, lze konstatovat, že ke všem svým dcerám měl pozitivní vztah. Nebyl zjištěn eroticky podkreslený vztah ve smyslu zamilovanosti, případně specifické erotické přitažlivosti. K otázce prognózy dalšího vývoje obžalovaného znalkyně uvedla, že tuto hodnotí jako negativní. Posuzovaný je schopen si plně uvědomit nevhodnost a zavadnost svého jednání, je schopen zvážit i případný dopad svého jednání na oběti svých činů, přesto za celou dobu není zaznamenána žádná snaha po odborném řešení problému, vyhledání lékařské péče, psychologické pomoci apod. Posuzovaný navíc není ochoten o svých sexuálních touhách a představách otevřeně mluvit, většinou veškeré problémy zcela popírá. Toto dělal po celou dobu trvání problémů, své touhy se snažil potlačit fyzickou prací a častou nepřítomností v domácnosti. Prognóza resocializace je z psychologického pohledu nejistá, negativním faktorem je podprůměrný intelekt a velmi omezená schopnost náhledu na své prožívání. Na druhou stranu lze očekávat relativně bezproblémový návrat v oblasti pracovní, kdy posuzovaný dlouhodobě vykazuje vhodné návyky, je pracovitý, zodpovědný, má vytvořené dobré materiální zázemí.

5. Dne 12. 11. 2019 bylo na adrese [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] provedeno **ohledání bytu** č. [REDAKCE] Z protokolu o něm plyne, že WC je opatřeno dveřmi. Mezi WC a koupelnou se nachází otvor ve zdi o šířce 75 cm, výšce 45 cm, přičemž spodní okraj otvoru se nachází od podlahy ve výšce 194 cm. Otvor je zcela zakrytý látkovou plenou bílé barvy, po celém obvodu k rámu otvoru připnutou přípináky. Při výstupu na WC mísu a po odkrytí pleny je otvorem vidět do celé koupelny, včetně vany. Z koupelny je otvor ve zdi opatřen záclonkou.
6. Matka poškozených [REDAKCE] [REDAKCE] využila svého práva podle § 100 trestního řádu a odmítla vypovídat.
7. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] dne 27. dubna 2020 v procesně použitelné výpovědi (v přítomnosti obhájkyně, zmocněnkyně a OSPOD) uvedla, že obžalovaného zná již od mala přes svou nejlepší kamarádku [REDAKCE] [REDAKCE]. Zná i [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] sestry [REDAKCE] a [REDAKCE]. S holkami se viděly často, chodily do stejné školy. U [REDAKCE] často spala a [REDAKCE] naopak u ní. U [REDAKCE] doma to fungovalo tak, že když u nich spala, tak se nesměla sama chodit sprchovat, holky chodily s ní. Stejně tak, když potřebovala na záchod, tak některá z holek stála za závěsem. [REDAKCE] totiž měli na záchodě místo dveří jen závěs. Pak jim její mamka řekla, že by bylo lepší, aby si tam dali dveře, a oni je tam dali asi před dvěma lety. Holky s ní chodily do koupelny a na záchod, protože se bály, že by jejich otec svědkyni taky okukoval. Svědkyně ho při tom nikdy nepřistihla. [REDAKCE] s [REDAKCE] jí říkaly, že je obžalovaný hodně často okukuje a [REDAKCE] občas i osahává. [REDAKCE] s nimi už nebydlí, takže s tou není v kontaktu. Holky jí to říkaly skoro pokaždé, co u nich spala. Poprvé jí to řekly asi před třemi nebo čtyřmi roky, nejdříve jí to řekla [REDAKCE]. Co konkrétně řekla, si svědkyně už nevzpomene, ale nechtěla, aby chodila svědkyně do koupelny sama. Po nějaké době jí potvrdila i [REDAKCE] že na ně otec kouká ve sprše. [REDAKCE] jí asi měsíc před prvním výsledkem v této věci řekla, že jí otec nahý honil po bytě, pak jí posadil na

pračku v koupelně a chtěl, aby si vzala jeho přirození do pusy. Neřekla jí, jestli to udělala nebo ne, pak už o tom nemluvila. ■■■ nějakou dobu předtím, než jí to řekla, často brečela. Nejdřív nechtěla říct, co se stalo, a až pak po nějaké době jí ve škole o přestávce řekla tohle. Když jí to říkala, tak u toho brečela. ■■■ tvrdila, že to kromě svědkyně nikomu neřekla. Osobně se jí stalo a nebylo jí to příjemné, že když byla u ■■■ a dělala si v kuchyni večeři, že obžalovaný prošel těsně kolem ní a otřel se o ni, nebo když s nimi byla na dovolené, že jí třeba občas sáhl na stehno nebo jí plácal po zadku. ■■■ s ■■■ obžalovaného moc nemusely, ale ■■■ ho milovala. Když to začala prověřovat policie, tak se styky mezi její mamkou a paní ■■■ přerušily. Neví, jak se k tomu postavila ■■■ ■■■ ale ví, že po její mamce chtěla, aby nevyovídaly. Nestalo se jí, že by jí ■■■ a ■■■ lhaly. K předložené komunikaci z Facebooku, kterou vydala dne ■■■ 11. 2019 její matka, uvedla, že jde o komunikaci mezi ní a ■■■ ■■■ která následovala poté, co jí ■■■ ve škole řekla, co se stalo. Věří tomu, že se stalo to, co se dozvěděla.

8. V hlavním líčení ■■■ ■■■ uvedla, že obžalovaného zná odmala od matky, která se bavila s jeho manželkou. ■■■ ■■■ zná také z té rodiny, když tam ještě bydlela. Moc se s ní ale nevidala. S ■■■ ■■■ se vidala, když tam přespávala. S tou se také moc nebavila, jen se svědkyni občas s něčím svěřila. S ■■■ ■■■ se vidala skoro každý den, chodily spolu do školy, na kroužky a na výlety. Nebyly spolužačky, protože ■■■ je o rok mladší, chodila do jiného ročníku. Byly nejlepší kamarádky. ■■■ se jí svěřila, že často byla osahávaná a také jí pan ■■■ posadil na pračku a měl ji tam osahávat a chít po ní něco víc. Říkala to prakticky každý večer, když tam svědkyně přespávala nebo naopak. Jednou to vyvrcholilo tím, že se rozbřečela ve škole. Svědkyně se jí ptala, co se děje a ■■■ říkala, co se stalo a co jí trápí, což bylo s tou pračkou. Když to ■■■ říkala, tak měla vždy na krajíčku. Svědkyně jí radila, aby to s někým začala řešit, ať to řekne třeba matce nebo mamce svědkyně, nebo ať to nahlásí ve škole, případně na policii. ■■■ se svěřila své mamce a i mamce svědkyně. Ta to začala řešit s její matkou. Když u ■■■ přespávala, tak si nevšimla ničeho, co by jí překvapilo. Nevšimla si, že by tam bylo něco v nepořádku. Vztah s dětmi měl pan ■■■ v pořádku. Občas jí obžalovaný sáhl na stehno, ale to brala jako omyl. Třeba když si dělala večeři nebo snídani v kuchyni, tak obžalovaný prošel okolo ní a protože je tam úzká chodba, tak místo toho, aby řekl, ať jde na stranu, tak prošel okolo ní, takže se otřel celým tělem o záda svědkyně. Bylo jí to nepříjemné, svěřila se s tím mamce a ta řekla, že spíš ■■■ bude přespávat u nich. Svědkyně to ale nebrala vážně a spala tam dál. Nyní chodí na obchodní akademii v ■■■ a je ve druhém ročníku. ■■■ se jí svěřila ještě v době, kdy chodila na základní školu. Jakmile začala chodit na střední, tak se přestaly vídat. Tím, že to ■■■ někomu řekla, tak se jí určitě ulevilo. O tom, že by měly i její sestry nějaký podobný zážitek, se ■■■ nezmiňovala, ale když tam svědkyně přespávala, tak ■■■ se jí občas svěřovala a říkala, že měla i potom problém s chlapci, že když jí chtěl kluk obejmout, tak se nenechala, protože se lekla, že jí chce ublížit. Momentálně má přítelkyni. ■■■ věřila, že tam k něčemu dochází, protože neměla důvod, aby si vymýšlela, ale ■■■ často lhala a snažila se dělat cokoli, aby byla zajímavější. Měla problémy jí věřit, ale potom jí napsala dlouhou zprávu o tom, jestli mluví pravdu, že je to důležité a nemělo by se s tím zahrávat. ■■■ odpověděla, že to pravda je, tak jí začala věřit. Již neví, kdy se jí ■■■ svěřila poprvé, ani jestli popsala více útoků nebo jen jeden. Když se jí svěřila ■■■ s tím, co se jí dělo, tak u toho byla i ■■■ Po přečtení protokolu o výslechu svědkyně z přípravného řízení svědkyně uvedla, že přesnější je výpověď z policie, neboť tehdy si to pamatovala lépe. Dodala, že pokud jde o lhaní, tak svědkyni lhala, když jí něco ukradla. Občas si vymýšlela, třeba že má partnera nebo že si koupila novou hračku. Když si něco vymýšlela, tak proto, aby byla zajímavější.
9. Svědkyně ■■■ ■■■ dne 27. května 2020 v procesně použitelné výpovědi (v přítomnosti obhájkyne) uvedla, že obžalovaného zná od doby, co se nastěhovala na ■■■ To byly dceři ■■■ 3 roky. S ■■■ se sprátelila, často je navštěvovala. Když byly holky malé (■■■ ■■■ a ■■■) tak se vždy navzájem hlídaly, když šly do vany. Hlídaly se v kuchyni, aby tam obžalovaný neprošel na záchod, to seděly na zemi. Tehdy nevěděla, proč to dělaly, myslela si,

že jsou to bláznivé holky. Když [redacted] chodila do osmé třídy, tak měla říct její starší dceři [redacted] že jí obžalovaný něco udělal. Pak se sešly se [redacted] [redacted] a [redacted] kde [redacted] řekla, aby nic neřešila, že obžalovaný bral nějaké prášky, aby neměl chuť na sex, a že to, co se stalo, bylo dávno. Dál to neřešily. Asi rok poté, když byla [redacted] asi v sedmé nebo osmé třídě, tak se stalo, že u [redacted] spala její dcera [redacted] a ta přišla s [redacted] [redacted] a řekla, že u [redacted] doma vyhodila [redacted] do koše dopis [redacted] [redacted] dopis z koše sebrala, pak šla s [redacted] k nim a vyhodila ho u nich. [redacted] dopis z koše vytáhla a dala ho svědkyni přečíst. Svědkyně dopis vyfotila a přes Messenger ho poslala [redacted] [redacted]. V dopise bylo napsáno, že [redacted] nechce žít s pedofilem, a proto kouří. [redacted] obratem přišla k nim domů a svědkyně jí řekla, že to řekne na policii. [redacted] ji prosila, ať to nikomu neříká. Svědkyně souhlasila, ale s podmínkou, že druhý den budou dveře na záchod a že opraví nefunkční dveře do koupelny. Pak se [redacted] ještě daly plenu do okýnka mezi koupelnou a záchodem, aby obžalovaný holky neledoval. Chvilí byl klid. [redacted] svědkyni řekla, že jí obžalovaný nabízel cigarety za to, že si sáhne, což odmítla. Byli na sebe hnusní, nikdy předtím to nebylo. [redacted] [redacted] dětem zařídila milion kroužků, aby nebyly s obžalovaným doma, volno měly až po šesté, ale to jí došlo až později. U nich doma si [redacted] [redacted] ve věku asi 13 let stěžovala [redacted] že ji táta obtěžuje. [redacted] to svědkyni řekla. Svědkyně sama [redacted] nevěřila a osobně jí řekla, ať si nevymýšlí. [redacted] na to reagovala tak, že mluví pravdu a nechápe, proč jí nevěří. Druhý den svědkyně řekla [redacted] [redacted] ať konečně něco udělá, ať si [redacted] už nevymýšlí a [redacted] jí řekla, že si nevymýšlí. Chtěla po svědkyni, aby nikde nic neříkala. Od té doby se jí nikdo z [redacted] neozval. Jen na zahradě [redacted] svědkyni řekla: "Teto, já jsem tak ráda, já už se nemusím bát se sprchovat, aniž by na mě někdo koukal". [redacted] o sexu říkala, že obžalovaný by to chtěl stále, ale jí to obtěžuje, že na to moc není. Obžalovaný je náladový, jakmile neměl se [redacted] sex, tak to na něm poznala, byl protivný. Holky z obžalovaného měly respekt, ale neviděla, že by je nepřiměřeně trestal. Její dcera [redacted] jí jednou říkala, že se u [redacted] sprchovala a v okýnku do koupelny někoho zahlédla, a myslí si, že to byl obžalovaný, ale pak si tam dělaly holky ty hlídky. K listinám, které vydala v listopadu 2019, uvedla, že na prvních pěti listech jde o komunikaci mezi její dcerou [redacted] a [redacted] [redacted]. Svědkyně tehdy nechtěla, aby u nich [redacted] spala, protože si myslela, že lže o tom, že jí měl obžalovaný nějak zneužít. Na dalších dvou listech je dopis, který psala [redacted]. Jde o fotografii z jejího Messengeru, kterou posílala [redacted].

10. V hlavním líčení svědkyně vypověděla, že obžalovaného zná dobře, kamarádila se s nimi léta. Nejvíc znala [redacted] spaly u sebe navzájem s její dcerou [redacted] [redacted] se bavila s její nejstarší dcerou [redacted] [redacted] napsala dopis, co se vyhodil u ní do koše. O tom, že u [redacted] k něčemu mělo dojít, se dozvěděla tak, že [redacted] o tom psala [redacted] do mobilu a ta jí to dala přečíst. Bylo tam napsáno, že si jí prý posadil na pračku a chtěl, aby mu ho vykourila. Proto vyhledala [redacted] osobně a řekla jí, ať si nevymýšlí. Nevěřila jí, myslela si, že chce být důležitá jako její sestry. Pak si pozvala [redacted] [redacted] a řekla jí, ať [redacted] něco řekne, nebo z toho bude průser, jestli si bude vymýšlet. Nejvíc věřila [redacted]. O té věděla jen z dopisu, který [redacted] psala mámě, ať se na ni nezlobí, že kouří, že to je kvůli tátovi, protože ji obtěžuje, že je to pedofil. Dopis přinesla [redacted] k nám domů a hodila ho do koše. [redacted] za mnou přišla a dala mi ten dopis. Tak si to přečetla, vyfotila a poslala [redacted] [redacted] obratem přišla ke svědkyni i s [redacted]. Říkala, že už se to stalo jednou, že [redacted] bral prášky na to, aby neměl chuť na sex, ale to bylo kvůli [redacted]. Chtěla, aby to svědkyně nikomu neříkala. Svědkyně ale trvala na tom, že budou mít na záchodě místo závěsu dveře na zamykání a do dětského pokoje také, jinak to řekne na policii. Protože to udělali, dál to neřešila. Dopis [redacted] napsala asi tak v sedmé třídě. Nechápe ale, že obžalovaného pošpinily a potom se s ním bavily. Konkrétně viděla [redacted] jak po zahájení trestního stíhání obžalovaného objala a řekla mu „tati“, jako by se nic nedělo. [redacted] zase napsala na Facebook, že udělala řidičák a že by bylo hezké, kdyby jí tatínek přispěl na auto. Udá ho a potom po něm chce peníze? K [redacted] chodila možná 12 let, a holky vždy seděly na zemi před koupelnou. Nevěděla proč, myslela, že jde o nějakou hru. Až pak jí dcera řekla, že se takhle hlídaly, aby je [redacted] ze záchoda nepozoroval při sprchování. [redacted] [redacted] byla na straně manžela, řekla

█ že pokud se to provalí, nedodělá školu, protože na to nebudou mít peníze. Dcera jí říkala, že když se jednou u █ sprchovala, tak █ prý šel na záchod a koukal na ni. Proto koupili folii, aby tam nebylo vidět. Po přečtení protokolu o výsledku svědkyně z přípravného řízení svědkyně uvedla, že přesnější je výpověď z policie, neboť tehdy si to pamatovala lépe.

Ad 1-2)

11. Poškozená █ byla vyslechnuta jako svědkyně za přítomnosti obhájkyne, tj. procesně použitelným způsobem dne 6. března 2020. Ve své svědecké výpovědi uvedla, že obžalovaný je její nevlastní otec. K ní a sestřím se choval hezky. Vyrůstal v početnější rodině, neuměl dávat lásku moc najevo, spíše jim to vynahrazoval materiálně. S obžalovaným žila od pěti let až do asi 16-ti let. Pak si našla přítele a byla spíše u něho než doma. Z domova se úplně odstěhovala v r. 2017. Obžalovaného naposledy viděla v listopadu 2019, když se začala na policii projednávat tato kauza. Pak se otec odstěhoval, ale neví kam. Naposledy s ním byla v kontaktu přes Messenger o Vánocích, kdy si navzájem popřáli. Když bydlela u rodičů, měla pokoj společně se sestrami. V pokoji měli palandu, tam spala ona a █ měla svoji samostatnou postel. Mamka spala v obýváku na gauči, táta v ložnici na posteli, a to kvůli televizi, která tátou ruší. K fotodokumentaci z bytu v █ uvedla, že na fotografii č. 19 a č. 20 je okno z koupelny na WC. Na foto č. 20 je sundaná plena, kterou tam dala asi mamka kvůli tátovi, aby se na ně nedíval při koupání. Táta se díval ze záchodu na všechny tři sestry při koupání. Svědkyně to věděla od 12 - 13 let, kdy ho v tom okně přistihla. Stál přítom na záchodové míse. Řešila to tak, že zavolala █ aby šla na záchod, a táta odešel. Takhle se hlídaly se sestrami každý den, nebo se sprchovaly, když táta nebyl doma. Řekla to i mamce ve svých 13-ti letech (tj. rok █). Tehdy se mamka nemohla dostat domů, protože byly zamčené dveře a klíče v zámku. Klíče tam dal táta, protože po svědkyni chtěl, aby mu ho „kouřila“ a sahala na něj a on sahal na ni. Tehdy to řekla mamce, mamka chtěla vědět, jestli to chce oznámit policii a jestli chce, aby se táta šel léčit. Svědkyně řekla, že to chce a mamka to pak nějak řešila s tátou. Tehdy kvůli tomu nebyla na výsledku na policii. Tehdy mamce řekla i to, že na ně táta kouká tím okýnkem. Tu plenu tam mamka nedala, když jí svědkyně informovala o sledování otcem. Plena tam byla instalována až později. Do svých 15 - 16 let s mamkou moc nevycházela, nejbližší jí byl děda, ten už ale umřel. Mamka chodila do práce a svědkyně hlídala sestry, uklízela, dělala jim vlastně druhou mámu. Až když umřel děda, tak si začaly víc rozumět. S nevlastním otcem vycházela dobře, odmalička mu říkala „táto“, má ho ráda. V jejích 12 letech, když začala vyspívat, tak se k ní otec začal chovat nestandardně. Začalo to koukáním ze záchodu do koupelny, když se sprchovala. Když jí bylo 13 - 14 let a byla v sedmé nebo osmé třídě, tak za ní táta přišel do koupelny, posadil ji na pračku, a řekl jí, ať si ho strčí do pusy a dělá mu dobře. Měl na sobě tílko a trenky, ty si stáhl. Byl vzrušený, měl ztopořený penis. Táty se bála, tak udělala, co jí řekl. Nebránila se, protože táta je silný. Tak ho „vykouřila“. Táta vyvrcholil do dlaně. To s tím kouřením se stalo jen jednou. Ona pak utekla do pokoje a byla tam zavřená, dokud mamka nepřišla z práce. Mamce o tom neřekla, bála se, že za to může ona. Neřekla to ani dědovi. Pak jí táta začal osahávat. Činil tak vždy, když byla příležitost, a byli doma sami. To se stávalo 2x v týdnu nebo i o víkendech, když si mamka vzala v práci šichtu navíc a sestry spaly u kamarádek. Když jí osahával, tak byla úplně nahá, to ji svlékl táta, osahával ji po celém těle, i na prsou i mezi nohama. Strkal jí také prsty do vagíny, někdy jí to bolelo, myslí, že asi 2x pak krvácela. Někdy se to stalo v noci, kdy se probudila a otec jí prstil. Byla vždy oblečená, otec jí stáhnul tepláky a pak jí prstil, u toho masturboval, trenky si svlékal sám. Když jí prstil, tak u toho nemluvil. Dělo se to v dětském pokoji, v obýváku a v koupelně. Poškozená ležela, k lehnutí ji donutil táta, občas jí držel obě ruce v zápěstí. Bránila se, kopala nohama, snažila se ho kopnout do břicha a odstrčit ho, párkrát se jí to povedlo, ale otec je velký a má velkou sílu. Zraněná od táty jinak nikdy nebyla, ani neměla modřiny od toho, jak jí držel. Nedokáže říci, kolikrát jí táta osahával a prstil, ale bylo to pokaždé, když s ní zůstal sám. Dělo se to od jejích 13 do 15 let, pak začala spát po kamarádkách a u přítele. Kromě osahávání a prstění jí otec asi v pěti případech zasouval penis mezi stehna. Věděl, že s poškozenou nesmí souložit, protože je „pod zákonem“. K tomu docházelo od jejích 13 do 15 let u nich v pokoji. Chytil jí za

zápěstí, položil ji na zem, oblečení z ní strhl (jednou měla i roztrhané tepláky), sundal si trenky, ona ležela na zádech, táta si lehl na ni a zasouval jí penis mezi stehna. Cítila jeho penis na pipině, táta byl vzrušený, skončilo to tak, že táta vyvrcholil do ruky a pak se šel opláchnout. Snažil se vsunout jí penis do vagíny, nikdy ale ne úplně dovnitř. Ona byla v pokoji. O klasický pohlavní styk se s ní otec nepokusil. Otec u toho nikdy nemluvil. Když jí bylo asi 14 let, tak se tátovi začala bránit, křičela, kopala nohama a snažila se ho praštit. Dvakrát se jí podařilo kopnout jej do rozkroku a utéct z bytu. Jinak nerespektoval to, že se brání, že to nechce a nenechal toho. Když se začala bránit, tak jí chytal nohy a ruce a pokračoval dál v osahávání a prstění. Otec věděl, že s ním žádné sexuální praktiky dělat nechce, říkala mu, aby toho nechal, ale nepomohlo to, když mu řekla, ať jí nechá, tak na to neodpověděl a nenechal toho. Občas jí to prstění bolelo, ale nedala najevo, že jí to bolí. Když měla menstruaci, tak to otec respektoval a sexuální praktiky po ní nevyžadoval. Otec vždy dával klíče do zámku dveří a zamykal, aby se nikdo nedostal domů, když ji zneužíval. Jednou se stalo, že se mamka nemohla dostat domů, protože bylo zamčeno a klíče byly v zámku. To mamce řekla, že jí otec pozoruje okýnkem ze záchodu a taky to, že ji zneužívá, že jí osahává, že jí prstuje. Rodiče se pak pohádali. Tohle chování táty způsobilo, že ho nenáviděla. Otec se pak choval normálně, mile, vařil a nic na něm nešlo poznat. O sestře ■■■ ví, že na ni táta taky koukal okénkem ze záchodu, ale neví, že by na ni nějak sexuálně útočil. ■■■ jí osobně nic neřekla, ale řekla to ■■■ a ta to tak před třemi roky řekla jí. Podle ■■■ se jí ■■■ svěřila, že se na ní otec taky kouká okénkem ze záchodu a že jí osahává. Neřekla jak ani kolikrát. Sama se o tom s ■■■ nebavila. Kvůli tomu, co jí otec dělal, nikdy nevyhledala žádného odborníka. Občas se jí o tom zdá, a když někdy byla sama a vzpomněla si na to, tak se rozbrečela. Ona jednání obžalovaného sama neoznámila, vzešlo to od ■■■ Po oznámení věci na policii se mamka zhroutila, byla asi měsíc doma a nemohla chodit do práce. Myslí si, že mamka nijak nezakročila, když jí řekla, co jí otec dělá, kvůli penězům. Matka je na otci ekonomicky závislá.

12. Poškozená byla vyslechnuta procesně použitelným způsobem za přítomnosti obhájkyne znovu dne 14. září 2020, kdy uvedla, že bydlela v bytě matky a ■■■ ■■■ v ■■■ od útlého dětství do 16 let. V 16 letech se odstěhovala do bytu rodičů jejího přítele a tam bydlela do jejích 20 let. Pak se vrátila asi na rok zpět do bytu matky a ■■■ ■■■ a pak si našla byt v ■■■ a tam bydlela se svým současným přítelem. V období od jejích 15 do 17 let se na ní obžalovaný opustil sexuálního násilí 2x. Poprvé jí bylo asi 16 let. Spala a probudilo ji to, že ji obžalovaný osahával na přirození, nejdřív přes pyžamo, pak jí sundal kalhoty od pyžama a osahával ji na holém těle. Zasouval jí také do pochvy prsty a říkal jí, že když to může dělat s jinými, tak i s ním. Kopla ho do břicha, začala křičet a řekla mu, že nechce, aby jí to dělal. On na to reagoval tak, že pořád říkal, že když to může dělat s jinými, tak i s ním, proto ho kopla do břicha asi víc, že to bolelo a pak toho nechal a odešel. Byli sami doma, sestry byly buď ve škole anebo u kamarádky, matka byla nejspíš v práci. Podruhé byla v pokoji, dělala u stolu úkoly. Obžalovaný za ní přišel a nejprve nabízel pití a svačinu. Když odmítla, řekl jí, aby si lehla na zem. Protože neuposlechla, vzal ji silou za paži a položil ji na zem. Byla oblečená, obžalovaný měl na sobě trenýrky. Když ji položil na zem, tak kopala nohama, on ji silou držel na zemi, pak si sedl na její nohy a osahával ji na prsou i na přirození, do přirození jí zasouval prsty. Když jí je tam zasunul poprvé, tak to bylo silou a bolelo jí to. Sám u toho masturboval, nic u toho neříkal, ona jemu také nic neříkala, brečela. Jedním z důvodů, proč chtěla bydlet u přítele, bylo to, že chtěla odejít od toho všeho, čímž minila sexuální útoky. Když se odstěhovala k příteli, tak sexuální útoky už nepokračovaly. Když se sexuálnímu útoku ubránila, nebo když obžalovaný nedosáhl vyvrcholení, tak byl rozzlobený, nechtěl s ní ani mluvit, když mamka přijela domů. Má pocit, že jí to, co jí obžalovaný dělal, ovlivnilo, je nedůvěřivější k lidem, často se uzavírá do sebe. Do té doby neměla problém komunikovat s lidmi. Uložila to v sobě co nejdál, aby se v tom nešťourala a žila dál. Jak se to otevřelo, tak nad tím znovu přemýšlí dost často. Myslí si, že by jí určitě pomohla pomoc nějakého odborníka, který by s ní o té situaci hovořil, byla by ochotná podstoupit i terapii, myslí si, že by jí to pomohlo. Vyhledala pomoc odborníka, má domluvené psychoterapeutické pohovory.

13. Výše zmíněné výpovědi poškozené soud v hlavním líčení přečetl postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu, tj. proto, že poškozená onemocněla chorobou (posttraumatickou stresovou poruchou), která nejméně po dohlednou dobu znemožňuje její výslech. Tento závěr vyplývá zejména z výslechů znalců z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychologie a z odvětví dětská klinická psychiatrie u hlavního líčení, kteří vyloučili možnost výslechu poškozené u soudu.
14. Ohledně časových údajů, o kterých vypověděla svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] byla opatřena zpráva Základní školy [REDAKCE]. Podle ní byla [REDAKCE] [REDAKCE] žákyní Základní školy [REDAKCE] od 1. 9. [REDAKCE] do 31. 8. [REDAKCE]. Sedmý a osmý ročník ZŠ absolvovala tedy v období od 1. 9. [REDAKCE] do 30. 6. [REDAKCE].
15. Již v přípravném řízení byl k duševnímu stavu poškozené vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychologie** a z odvětví dětská klinická psychiatrie. Podle posudku psychologického PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE] se intelektová výkonnost posuzované pohybuje v podprůměru. Osobnost se jeví jako značně úzkostná, úzkost vede ke staženosti a snížené schopnosti reflektovat emoce a jejich zdroje, dále k omezení obecné výkonnosti a neschopnosti prožívat i pozitivní emoce v plné šíři. Jeví se až nadprůměrně zralá, s realistickými plány a konvenčními hodnotami. Patří spíše k podřídivým typům lidí. Posuzovaná byla a je schopna správně vnímat prožitky a úměrně odstupu od nich, jejich množství a aktuálnímu emočnímu stavu se k nim přesně vyjádřit. Nebyly zjištěny sklony k fantazijnímu zpracování skutečností ani k doplňování mezer v paměti smyšlenkami. Nebyly shledány ani tendence ke zkreslování výpovědi či ke lhavosti. Věrohodnost výpovědi z hlediska psychologického znalkyně hodnotí jako dobrou a to jak ve svém celku, tak v jednotlivostech. Nebyly shledány sporné motivy pro její učinění. Obecná věrohodnost je dobrá, není významněji snižována žádnými okolnostmi ani problematickostí osobnostní struktury. U specifické věrohodnosti znalkyně neshledala žádné významnější momenty, které by ji snižovaly. Vztah posuzované k obžalovanému se vyvíjel tím, jak rostla, a tím, jak byl jejich vztah zatížen událostmi, které jsou předmětem trestního řízení. Postupně explorandka začala smyslu konání obžalovaného rozumět, tj. jejich vztah začal jako běžný rodičovský, postupně zmatečný, neboť posuzovaná začala vnímat jednání obžalovaného jako obtěžující, s narůstající invazivností ataků z něj začala mít strach a snažila se mu vyhnout. V současnosti je její vztah k němu spíše ambivalentní s převahou strachu, ale zároveň relativizuje jeho vinu. Posuzovaná prožívala situační útrapy spočívající v bezradnosti, neschopnosti se ubránit, účelně vzdorovat, dále v pocitech bezmoci, adekvátní podpory, jsou zmíněny i pocity bolestivé, pocity mravní pošpiněnosti. Z dlouhodobých následků je nejpodstatnější i rozvoj posttraumatické stresové poruchy, dále pak nepříznivé dopady opakované a dlouhodobé traumatizace na osobnostní strukturu a emočně afektivní styl. Posuzovaná je křehkou, zcitlivělou, snadno zranitelnou, investující mnoho sil do udržení duševní rovnováhy, má obtíže reflektovat pozitivní i negativní emoce. Hrozí u ní riziko psychosomatických poruch. Zažité se může v budoucnu kdykoli aktualizovat a činit explorandce obtíže při výkonu různých životních rolí, např. role rodičovské. Schopnost posuzované správně vyhodnotit nepřijatelnost jednání obžalovaného postupně stoupala s tím, jak vyspívala a jak stoupala invazivnost útoků. V naprosté většině případů nebyla ani schopná vyvinout účinnou obranu. Znalečnice nedoporučila účast posuzované u soudu kvůli mimořádně vysokému riziku prohloubení její traumatizace.
16. V hlavním líčení znalkyně setrvala na svých závěrech a dodala, že posuzovanou nelze vyslechnout bez rizika destabilizace jejího psychického stavu. Pokud by byla k věci vyslýchána u soudu znovu, tak začne celý ozdravný proces od začátku a riziko, že se její stav chronifikuje, se znásobí. Sklony k agravaci jednotlivých útoků nezjistila. Množství toho, kolik vypověděla, by při svých paměťových schopnostech nebyla schopná naučeně uchovat ve své paměti tak, aby to dokázala několikrát stejně zreprodukovat. Pletla by se. Nemá na to se to naučit jako básničku. Její výpověď vychází z prožitku, který skutečně zažila. Existuje paměť deklarativní a epizodická. Paměť deklarativní je potřeba, když se máme naučit básničku či nějaká data. Tato paměť má podstatně menší trvanlivost než paměť epizodická, která je pamětí pro zažité. Kdyby to, co [REDAKCE]

vypověděla, bylo produktem paměti deklarativní, tak není schopná to podat vcelku a v této kvalitě. Proto to musí vyplývat z trvanlivější paměti epizodické.

17. Podle **posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychiatrie** MUDr. ■■■■■ trpí poškozená ■■■■■ ■■■■■ posttraumatickou stresovou poruchou. Tato porucha vznikla na základě opakované, dlouhodobé traumatizace poškozené. Stav lze hodnotit jako chronický v trvání řádu let, v průběhu času kolísavý, nicméně po celou dobu nedošlo k úplnému vymizení potíží. Nyní lze hovořit o zhoršení potíží v souvislosti s projednáváním případu. Posttraumatická stresová porucha se u poškozené rozvinula v přímém důsledku jednání obžalovaného. Lze očekávat, že trvání poruchy bude dlouhodobé, respektive některé následky na zdraví lze již hodnotit jako trvalé - posuzovaná je zcitlivělou, vynakládající dosti sil na udržení duševní stability, její duševní rovnováha je velmi křehká, neumí reflektovat své emoce, snaží se je vytěšňovat, to samo o sobě hrozí průlomem při sebemenším duševním ořesu. Po psychické stránce posuzovaná trpěla a nadále trpí úzkostnou symptomatikou. Traumatické události se jí stále vybavují, znovu je prožívá, pociťovala a pociťuje silnou úzkost a strach, probírá si znovu a znovu událost. Má problémy se spánkem, soustředěním, trpí pocity pošpiněnosti, výčitkami. Později se přidružily i obecné obavy o sourozence a o rodinu jako takovou. Posuzovaná dodnes trpí velmi silnými iracionálními pocity viny, vyčítá si, že nedokázala věc vyřešit, sestry před nebezpečím uchránit. Celkově je snadno zranitelná s potenciálem k psychosomatickým potížím. Porucha je již chronifikovaná, a to po dlouhé roky, v zátěži pak dochází ke zhoršení potíží. Lze očekávat, že tento stav bude do budoucna trvat řádu let, respektive se v jisté míře budou u poškozené potíže velmi pravděpodobně vyskytovat trvale. Případná úprava bude velmi pozvolná, nejspíše v řádu let. Vzhledem k tomu, že již nyní lze hovořit o trvalých následcích na zdraví, nelze příliš očekávat, že stav dospěje k úplnému normálu. Znalec nedoporučil účast posuzované u soudu z důvodů její další možné traumatizace.
18. V hlavním líčení znalec setrval na svých závěrech s tím, že odpověď na otázku č. 7 upravil tak, že vylučuje účast poškozené u soudního jednání. Posttraumatická stresová porucha je v podstatě nemoc, byť v psychiatrii se slovo nemoc jako takové už nepoužívá, aby nebyli stigmatizováni pacienti. Hovoří se proto o duševních poruchách, nicméně závažnost duševních poruch je na úrovni nemoci. Posttraumatická stresová porucha je vážná duševní porucha. Je v čase proměnlivá a opětovná traumatizace může vést k prudkému zhoršení a k výraznému zkomplikování dalšího života a nezdědka i k fatálnímu zakončení ve formě sebevraždy. Proto znalec výrazně nedoporučuje účast takto traumatizovaných osob u soudu, a to i s odstupem několika let. Psychosomatické potíže se mohou prezentovat jako různé bolesti, např. břicha, nevolnost, nechutenství apod. Od vyšetření ■■■■■ neví, zda vyhledala nějakou odbornou pomoc, event. jak se vyvíjel její život.
19. Svědkyně ■■■■■ ■■■■■ uvedla, že s ■■■■■ ■■■■■ chodila od 5. třídy do školy. Nejintenzivněji se kamarádily v létě 2014, než šly na střední školu. Prázdniny v létě 2014 převážně strávily u nich na chatě na ■■■■■ protože ■■■■■ nechtěla být doma kvůli obžalovanému. Asi na přelomu srpna a září byly v bazénu v ■■■■■ a ■■■■■ jí tam řekla, že ji obžalovaný znásilnil, když doma nikdo nebyl. Tekly jí při tom slzy. Moc jí to nevěřila, protože si ■■■■■ v tu dobu hodně vymýšlela. Ale asi tak rok po ■■■■■ s tím přišla za její mamkou i ■■■■■ tak tomu začala věřit. ■■■■■ to nechtěla jít nahlásit na policii kvůli své matce. Svědkyně také ví, že když u ■■■■■ spala její sestra ■■■■■ tak ji obžalovaný okukoval a okukoval i ■■■■■ Proto když sestra u ■■■■■ spala, tak ■■■■■ čekala na záchodě, nebo na chodbě u záchodu, aby tam obžalovaný nemohl koukat. Oni v tu dobu neměli dveře na záchod, jen závěs, a z koupelny na záchod bylo okénko. ■■■■■ se hodně svěřovala matce svědkyně, protože ■■■■■ ■■■■■ ji neposlouchala. Matka svědkyně pak přesvědčovala ■■■■■ ■■■■■ aby od obžalovaného odešla, ale ta nechtěla, protože se bála, že by tři děti neutáhla finančně. Ze začátku jejich bližšího přátelství jí ■■■■■ neřekla, že ji obžalovaný znásilnil, jen že ji osahává, že je jí to nepříjemné, a že jí plácá po zadku. To svědkyni nepřišlo divné, protože obžalovaný se takhle choval ke všem, i k svědkyni. Sama k ■■■■■ moc často nechodila, spala u nich maximálně

- 3x. Ví, že obžalovaný [REDAKCE] fyzicky trestal, jednou byla osobně přítomna tomu, když jí dal páskem přes zadek. Za co to bylo, neví. Protokol o tomto výsledku byl v hlavním líčení za souhlasu stran čten.
20. Při **hodnocení důkazů** vyšel soud z toho, že je zde částečné doznání obžalovaného (že k zasunutí prstů došlo asi třikrát), který však popírá kroucení rukou, posazování na pračku, sání penisu a zasouvání penisu mezi stehna. Naproti tomu stojí usvědčující výpověď poškozené. Soud při zjišťování skutkového děje vyšel právě z usvědčující výpovědi poškozené. Ta popsala opakovaně událost týkající se jí, přičemž mezi těmito jejími výpověďmi není zásadních rozporů. Poškozená byla s ohledem na svůj věk a závažnost žalovaného jednání podrobena již v přípravném řízení znaleckému zkoumání zaměřenému právě na otázku věrohodnosti, přičemž znalkyně došla k závěru, že poškozená je schopna správně vnímat prožitky a tyto správně reprodukovat. Nebyly u ní zjištěny sklony k fantazijnímu zpracování skutečnosti ani k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami, netíhne ani k záměrné lhavosti. Věrohodnost výpovědi posuzované z psychologického hlediska je dobrá, a to jak v rovině věrohodnosti obecné, tak specifické. Znalkyně nezjistila, že by poškozenou uváděné události byly produktem msty nebo návodu. Na základě výše uvedených skutečností má soud konzistentní výpovědi poškozené za bezpečný zdroj informací a proto z nich vyšel při zjišťování skutkového děje.
21. V této souvislosti není bez významu, jak celá záležitost vyšla najevo. Nestalo se tak totiž z iniciativy poškozené [REDAKCE] nýbrž jako jakýsi „vedlejší produkt“ prvotního šetření věci poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž toto šetření iniciovalo v listopadu 2019 vedení základní školy, kterou tehdy navštěvovala poškozená [REDAKCE] [REDAKCE]. Informace přitom do školy doputovala zprostředkovaně - dlouhým řetzcem předávání informací, na jehož počátku stála kamarádka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Oznámení věci na policii se tudíž událo v podstatě náhodně a zcela mimo vůli poškozené či jejích sester. Navíc z výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] plyne, že poškozená [REDAKCE] sama věc na policii hlásit nechtěla „kvůli své matce“. To lze chápat tak, že si [REDAKCE] byla jednak vědoma toho, že by její matka mohla být sama stíhána proto, že o problémech věděla a zakrývala je, jednak proto, že by sama bez obžalovaného nebyla schopna uživit své 3 dcery.
22. Výpověď poškozené přitom není důkazem ojedinělým. Přímo ji totiž podporuje částečné doznání obžalovaného a nepřímo výpověď její kamarádky [REDAKCE] [REDAKCE] které se na přelomu srpna a září 2014 v bazénu v [REDAKCE] [REDAKCE] svěřila, že ji obžalovaný znásilnil. Při tomto sdělení jí tekly slzy. Prázdniny v létě 2014 strávily obě dvě převážně na chatě [REDAKCE] v [REDAKCE] protože [REDAKCE] nechtěla být doma kvůli obžalovanému. Nepřímo výpověď poškozené podporuje svědkyně i v popisu nestandardního fungování domácnosti [REDAKCE] vč. vzájemného hlídání dcer při vykonávání hygieny, které bylo vyvoláno „šmírováním“ obžalovaného z WC. Než se jí [REDAKCE] svěřila se znásilněním, tak jí řekla, že ji obžalovaný osahává a plácá po zadku. To svědkyni nepřišlo divné, protože obžalovaný se takhle choval i přímo k ní.
23. Výpověď poškozené nepřímo podporuje i výpověď svědkyně [REDAKCE]. Ta měla k rodině [REDAKCE] blízko, v důsledku čehož se občas vměšovala (v pozitivním smyslu) do záležitostí rodiny [REDAKCE]. Od ní vzešla iniciativa k výměně závěsu na WC za standardní dveře, zprovoznění nefunkčních dveří do koupelny či zaslepení otvoru mezi WC a koupelnou. Svědkyně přitom vypověděla, že jí [REDAKCE] [REDAKCE] potvrdila, že došlo ze strany obžalovaného k bližší nespecifikovanému závadovému jednání vůči [REDAKCE] což řešili tím, že obžalovaný bral nějaké prášky, aby neměl chuť na sex. Informace se ke svědkyni dostala tak, že [REDAKCE] řekla její dceři [REDAKCE] někdy v r. 2011/2012, že jí obžalovaný něco udělal. [REDAKCE] [REDAKCE] řekla svědkyni, aby nic neřešila, protože se to stalo už dávno.
24. Svědkyně [REDAKCE] se ve své výpovědi nepřímo dotkla i potenciálního motivu k jednání obžalovaného. Z její výpovědi totiž vyplynulo, že obžalovaný byl sexuálně naruživý („[REDAKCE] říkala, že by chtěl sex stále...“), ale nebyl ze strany své manželky dostatečně saturován („[REDAKCE]

sex obtěžuje, že na to moc není“). Je nasnadě, že si za takové situace hledal náhradní objekt pro svůj chtíč.

25. **Právní kvalifikace** - co se týče popisu skutku, pak ten byl rozložen do dvou částí, aby bylo jasně odděleno jednání vůči poškozené před a po jejích 15. narozeninách, byť ve svém souhrnu tvoří obě části pokračující zločin, neboť jednotlivé útoky byly vedeny jednotným záměrem (pohlavně se uspokojit na poškozené), naplňují skutkovou podstatu stejného zločinu, jsou spojeny podobným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí a osobou poškozené.
26. Obžalovaný jednáním pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let. Jednání obžalovaného bylo motivováno vlastním pohlavním uspokojením. Felace ze strany poškozené, tzv. prstění poškozené (tj. zasouvání prstů do vagíny) i zasouvání ztopořeného penisu mezi stehna poškozené je soudní praxí postavena na roveň souloží jako tzv. pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží. Obžalovaný byl partnerem matky poškozené, sdílely společnou domácnost a poškozenou prakticky vychovával jako otec od jejích 5 let a věk poškozené tudíž velmi dobře znal. Pojem dítěte mladšího patnácti let je třeba vykládat v souladu s interpretačním pravidlem uvedeným v § 126 trestního zákoníku, z čehož vyplývá, že ochrana priznaná tímto ustanovením trvá do dne předcházejícího patnáctým narozeninám oběti.
27. Co se týče naplnění znaku „násilím“, pak k tomu podle poškozené došlo tím, že obžalovaný překonal její obranu spočívající v kopání a odstrkování, kromě toho poškozenou v několika případech chytil za zápěstí a zatlačil ji na podlahu nebo na poškozenou nalehl a využil své hmotnostní převahy, aby ji znehybnil. Poškozená s jednáním obžalovaného vyjadřovala i hlasitý ústní nesouhlas. Užití násilí připustil i sám obžalovaný, když uvedl, že poškozené jeho jednání vadilo a bránila se mu křikem a odstrkováním. Důsledkem použití násilí je donucení poškozené osoby k souloží nebo jinému pohlavnímu styku srovnatelnému se souloží. Donucení je přitom chápáno jako překonání vážně míněného odporu poškozené nebo podlehnutí donucení při zjištění beznadějnosti kladení odporu s ohledem na to, že pachatel za použití násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí či jiné těžké újmy nedal žádnou možnost adekvátní odpor projevit. Jde tedy o stav, kdy poškozený po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a projeveném odporu upustí od dalšího odporu pro svoji vyčerpanost, zřejmou beznadějnost či z odůvodněného strachu, že pachatel svou pohrůžku bezprostředního násilí uskuteční. Pro naplnění znaku násilí není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud musela být pachateli v konkrétní situaci její nevole s jeho jednáním zjevná. K naplnění znaku násilí u trestného činu znásilnění, ke kterému došlo mezi osobami v blízkém rodinném poměru, jehož důsledkem je pak jistý stav závislosti oběti na pachateli, tak postačuje i menší forma odporu. Právě k takové situaci došlo v chronologicky prvním případě (felace), kdy se poškozená jednání obžalovaného fyzicky nebránila, neboť jakoukoli obranu pro jeho fyzickou převahu považovala za marnou.
28. Pod bodem 2. je popsáno jednání obžalovaného vůči poškozené po dovršení patnáctého roku věku, tj. od ██████████, spočívající ve dvou případech tzv. prstění. Po právní stránce takové jednání naplňuje skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a, b) trestního zákoníku, neboť obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti. Jak bylo uvedeno již výše u bodu 1. prstění poškozené (tj. zasouvání prstů do vagíny) je soudní praxí postaveno na roveň souloží jako tzv. pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží. Obžalovaný coby partner matky poškozené, který poškozenou prakticky vychovával jako otec od jejích 5 let, věk poškozené velmi dobře znal. Dítětem se přitom ve smyslu ustanovení § 126 trestního zákoníku rozumí osoba mladší 18 let. Co se týče znaku násilí, pak v prvním případě obžalovaný se svým jednáním přestal až poté, co jej poškozená kopla do břicha. V druhém

případě po neuposlechnutí výzvy, aby si poškozená lehla na zem, ji obžalovaný uchopil silou za paži a stáhl na zem, kde ve snaze znemožnit poškozené obranu, spočívající v kopání nohama, jí sedl na nohy.

29. V důsledku jednání pod body 1. a 2. poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, která není jen přechodného rázu, ale jde o stav, který lze hodnotit jako chronický přetrvávající několik let, v průběhu času kolísavý, nicméně je u poškozené stále přítomna a projevuje se u ní zejména tím, že poškozené se stále vybavují traumatické události, znovu je prožívá, pocíťovala a pocíťuje silnou úzkost a strach, má problémy se spánkem, soustředěním, trpí pocity pošpiněnosti, výčitkami, je zcitlivělou, vynakládající dost sil na udržení duševní stability, její duševní rovnováha je velmi křehká, neumí reflektovat své emoce, snaží se je vytěšňovat, to samo o sobě hrozí průlomem při sebemenším duševním otřesu, trpěla a trpí úzkostnou symptomatikou, v důsledku dlouhodobého přetrvávání potíží je zvýšeně unavitelná, pro zachování potřebné výkonnosti musí vynakládat nadměru sil, celkově je snadno zranitelná s potenciálem k psychosomatickým potížím. Podle znalce lze hovořit o trvalých následcích na zdraví. Proto soud tuto psychickou poruchu (která je dle znalce pojmově shodná s nemocí) posoudil jako těžkou újmu na zdraví spočívající v delší dobu trvající poruše zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, neboť u poškozené vzhledem na intenzitu i časové rozmezí, v němž se tato duševní porucha rozvíjela, má již charakter delší dobu trvající poruchy zdraví. Naplněn byl tedy i znak zločinu znásilnění podle § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. V tomto směru je třeba odkázat na závěr znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, podle něhož příčinou vzniku posttraumatické stresové poruchy bylo jednání obžalovaného. Posttraumatická stresová porucha se objevuje až po ukončení stresující události, kdy se jedná o opožděnou reakci na mimořádně stresující událost. Poškozená byla opakovaně, dlouhodobě násilím sexuálně atakována nevlastním otcem, ke kterému měla blízký vztah, a to jak v době, kdy nedosáhla věku patnácti let, tak i po dosažení tohoto věku, jednáním, jež způsobem provedení byl srovnatelný se souloží. To nepochybně muselo pro poškozenou představovat silně stresující události, způsobilé vyvolat posttraumatickou stresovou poruchu.

Ad 3-5)

30. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla vyslechnuta dne 27. dubna 2020 procesně použitelným způsobem za přítomnosti obhájkyně, kdy uvedla, že obžalovaný je její nevlastní otec, vychovával ji odmala, oslovuje ho „táta“. Bydlel s nimi do té doby, než se začala projednávat tato věc. Od té doby ho neviděla. Měla pokoj dohromady s oběma sestrami. Sestra [REDAKCE] se asi v 18 letech odstěhovala k jejímu příteli. K sestram měl obžalovaný stejný vztah jako k ní. Sestra [REDAKCE] jí o tom, co jí obžalovaný dělal, řekla, když svědkyni bylo asi 11 - 12 let. Bylo to tak, že se se starší sestrou [REDAKCE] bavila svědkyně o tom, co jim otec dělá, a říkaly si, jestli to nedělá taky [REDAKCE] a [REDAKCE] jim pak řekla, když se jí zeptaly, že jí otec osahává a kouká na ni, když se jde sprchovat. Říkala, že jí osahával mezi nohama, že to bylo víckrát, přes oblečení i pod oblečením. Sestra [REDAKCE] jí řekla, že jí obžalovaný osahával a koukal na ni ve sprše. Nikomu dalšímu to neříkaly, asi se bály. Svědkyni otec taky osahával, díval se na ni, když se sprchovala, nebo se převlékala v pokoji. Neví, kolik jí bylo let, když to začalo, možná 6 let, nebo i dříve. Osahávání mělo vždy stejný průběh. Pamatuje se na jednu situaci. Byla asi ve druhé třídě, potřebovala pomoci s úkolem, byla s obžalovaným sama doma, tak šla za ním. Obžalovaný jí řekl, že jí pomůže, posadil si ji na nohu, kreslil a mezitím jí osahával pod oblečením. Dotýkal se jí na holém těle, na přirození, prsty jí dovnitř nezasouval. Tohle bylo asi poprvé, co jí osahával. Pak se stalo víckrát, že jí obžalovaný řekl, jestli si chce hrát, a když souhlasila, vzal ji do rukou, dal jí nad hlavu a točil jí nad hlavou, ale ještě předtím, než ji zvednul nad hlavu, tak jí strčil ruku pod tepláky, a osahával jí na přirození. Když ji zvednul, strčil jí prst do přirození, jí to bolelo, lekla se, praštila se o palandu do ruky a obžalovaný toho pak nechal. Neví, kolik jí bylo let, byla na prvním stupni. Bylo to až po tom prvním osahávání. Osahávání se dělo pokaždé, když byla s obžalovaným sama doma. Snažila se jít hned po škole ven s kamarádkami nebo řekla, že se jde učit ke kamarádce, aby s ním nebyla sama doma. Kromě osahávání s otcem žádné jiné sexuální praktiky neměla. V

době, kdy ji osahával, se jí chtělo brečet, nevěděla, proč to dělá, ale bylo jí to nepříjemné. Pokaždé mu říkala, ať ji nechá být, ať to nedělá, nebo ho odstrkávala, ale byla malá a on měl větší sílu. Když mu říkala, aby ji nechal být, tak na to nereagoval. Nevšimla si, že by se u osahávání sám uspokojoval. S tím koukáním to bylo tak, že v bytě měli koupelnu vedle záchodu, ve zdi z koupelny na záchod bylo okénko. Stávalo se, že když se se sestrami sprchovaly, tak obžalovaný vylezl na záchod a tím okénkem na ně koukal. Když to řekla starší sestře, tak dělaly to, že když se šla jedna sprchovat, tak druhá čekala na záchodě, aby tam otec nemohl. Mamce se sestrou [REDACTED] jednou řekly, co jim táta dělá. Bylo jí tehdy asi 13 let. Předcházelo tomu to, že otec za sestrou vyběhl a řval na ni, že tohle je naposledy. Pak s oběma sestrami šly k tetě a mamka to s tátou nějak řešila. Mamka jí a sestře řekla, že obžalovanému dá poslední šanci, že půjde na léčení. Neví ale, jestli se někde léčil. Pak s osaháváním na chvíli přestal (na měsíc až dva), ale pak to začalo znovu, ale na ni sahal už míň. Svědkyni osahával do jejích 16 let. [REDACTED] [REDACTED] byla dobrá kamarádka mamky, navštěvovaly se. [REDACTED] jí jednou, asi když svědkyni bylo 16 let, říkala o [REDACTED] co jí měl otec dělat a svědkyně jí řekla, že jí dělá to samé. Vlastní sexuální zkušenost, dobrovolnou, měla v 16 letech se svojí současnou přítelkyní. Po předložení screenshotu dopisu, který [REDACTED]. 11. 2019 vydala svědkyně [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že to je dopis, který asi ve 13 nebo 14 letech napsala, protože chtěla říct mamce, co jí táta dělá a že proto začala kouřit. Mamce ten dopis dávat nechtěla. Pak si ten dopis dala do skříně a mladší sestra jí ten dopis vzala, odnesla ho ke kamarádce [REDACTED] [REDACTED] a dala jí ho přečíst. Tak se ten dopis dostal k [REDACTED] [REDACTED]. Obžalovaného bere trochu za tátou, protože ji vychoval a i přesto, co jí dělal, ho má ráda, protože se o ně staral, i když nemusel.

31. Poškozená byla vyslechnuta procesně použitelným způsobem ještě dne 14. září 2020, kdy vypovídala shodně. Upřesnila, že k osahávání mezi nohama a na prsou došlo poprvé, když byla asi ve druhé třídě. Osahával ji víckrát, do roka se to stalo třeba 6x. Osahával ji do jejích 15 let, i v době, když už jí bylo 15 let. Matku o osahávání a prstění informovala až, když to máma řešila s [REDACTED] to bylo svědkyni 11-12 let. K situaci po informování matky a před odchodem k tetě, doplnila, že máma od obžalovaného chtěla vědět, jestli je to pravda, ale on vše zapíral. Máma s obžalovaným se pak začali hádat. Hlídkání při sprchování praktikovali i u kamarádek, které u nich přespávaly. Když se věc začala řešit v listopadu 2019, tak po ní máma chtěla, aby neříkala, co jí obžalovaný dělal. Ona mámě řekla, že pokud bude chtít bydlet s obžalovaným, svědkyně s ní bydlet nebude. Ví, že sestra [REDACTED] jednou řekla své kamarádce [REDACTED] že jí obžalovaný osahává. Bylo to už nějakou dobu předtím, než to začala prověřovat policie. Svědkyně jednou napsala mámě dopis, protože ta zjistila, že svědkyně kouří. V dopise to chtěla mámě vysvětlit, že kouří kvůli tomu, co jí obžalovaný dělá, že ji to uklidňuje. Neuměla jí to říct osobně. Mámě ten dopis nedala, dala si ho do skříně, odkud ho asi vzala [REDACTED] a donesla ho ke [REDACTED] kde se k němu dostala paní [REDACTED]. Ta se svědkyně jednou ptala, jestli jí taky obžalovaný obtěžuje, což jí svědkyně potvrdila. Popsala i poslední situaci, kdy ji obžalovaný osahával. Bylo to v době, kdy už kouřila a obžalovaný to věděl. Nabídl jí cigaretu, ona si jí vzala a ptala se, co za to chce. Obžalovaný říkal, aby ho objala, což učinila, ale on jí při tom začal osahávat mezi nohama přes kalhoty. Odstrčila ho, zvýšila hlas, řekla mu, ať na ni přestane sahat a šla ven. Chování obžalovaného ji ovlivnilo, zjistila, že se bojí dospělých kluků, kterým je 20 let a víc. Nedokáže s nimi být o samotě. V noci se jí o tom zdá, brečí ze spaní, když se probudí, nemůže znovu usnout. Určitě trestná činnost ovlivnila její intimní život. I když měla přítelkyni, tak se prvního sexuálního styku s ní bála.
32. Výše zmíněné výpovědi poškozené soud v hlavním líčení přečetl postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu, tj. proto, že poškozená onemocněla chorobou (posttraumatickou stresovou poruchou), která nejméně po dohlednou dobu znemožňuje její výslech. Tento závěr vyplývá zejména z výslechů znalců z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychologie a z odvětví dětská klinická psychiatrie u hlavního líčení, kteří vyloučili možnost výslechu poškozené u soudu.
33. Již v přípravném řízení byl k duševnímu stavu poškozené vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychologie** a z odvětví dětská klinická

psychiatrie. Podle posudku psychologického PhDr. ■■■■■ ■■■■■ je intelektová výkonnost poškozené ■■■■■ ■■■■■ nevyvážená, zatímco vrozené předpoklady inteligence se pohybují na pomezí pásem průměru a nadprůměru, získané schopnosti jsou podstatně slabší, a to podprůměrné. Nevyváženost intelektových výkonů odráží jednak určitou studijní laxnost posuzované, jednak vlivy ne zcela intelektuálně kultivovaného prostředí, v jehož rámci vyrůstala. Osobnostně ji lze popsat jako společensky adaptovanou, vcelku srdečnou, pěstující vztahy k lidem, poněkud tvrdošijnější. Je nutné konstatovat výrazné známky úzkosti, které mají až desorganizační efekt na její prožívání. Posuzovaná se od dětských let snaží nespolehat na druhé a snaží se svůj diskomfort řešit svými silami, činí tak ne zcela adaptivně, a to stažením se, ostražitostí, investicí velkého dílu energie do sebeovládání, které není vždy úspěšné. Je možné ji popsat jako labilní, snadno rozrušitelnou, pocítující chaos a zmatky, je zvýšeně ostražitá, v rámci toho napjatá. Ke společenským pravidlům a normám má uchovaný vztah. Jsou patrné zbytkové příznaky deprivačního vývoje. Na škále od dominance k submisí nemá vyhraněnou pozici, dosavadní životní kariéra ji ovlivnila v tom smyslu, že příliš druhým nedůvěřuje a snaží se spíše spoléhat na sebe a jednat podle svého a za tímto účelem se i prosazovat. Naplňuje diagnostická kritéria pro posttraumatickou stresovou poruchu s chronifikujícím průběhem. Posuzovaná byla schopna správně vnímat prožívané události, tyto si zapamatovat a úměrně četnosti incidentů a časovému odstupu od nich je schopna je také správně reprodukovat. U posuzované nebyla shledána tendence k fantazijnímu zpracování skutečnosti ani k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami. Specifickou věrohodnost posuzované z úzce psychologického hlediska znalkyně hodnotí jako uspokojivou. Obecnou věrohodnost znalkyně považuje za mírně, nepodstatně sníženou. Posuzovaná k obviněnému chovala ambivalentní vztah, vnímala jeho pomoc rodině, připouští, že se k ní choval pěkně, otcovsky, sexuální obtěžování pak bylo velice významnou, ale víceméně jedinou vážnou výhradou. V době zpracování znaleckého posudku se její vztah k obviněnému mění v kritičtější, a to v důsledku toho, že si posuzovaná postupně zpětně uvědomuje závažnost jeho prohřešků vůči jí samé a vůči jejím sestřím, na kterých jí velmi záleží. Posuzované byly působeny situační útrapy, a to zejména v podobě strachu, ztráty pocitů bezpečí domova již v dětském věku, bezradnosti a bezmocnosti se obtěžování bezprostředně bránit, naučila se mu vyhýbat zejména tím, že doma netrávila čas, čímž ztrácela domov jako takový. Míru útrap znalkyně hodnotí jako minimálně středně těžkou. Znalkyně shledává i následky trvalé povahy - jednak zůstává riziko aktualizace traumatizujících prožitků, jednak její posttraumatická stresová porucha má rysy chronického průběhu a je pravděpodobné, že úzkostně - ostražitý vztah k okolí zůstane trvalou charakteristikou dívky způsobující jí psychický diskomfort, její potíže se mohou v průběhu dalšího života transformovat v jiné formy poruch zejména z anxiózně-depresivního spektra, je vysoce ohrožen její partnerský život. Pokud se stane rodičem, zažité může kolidovat i s výkonem rodičovských rolí. Je rovněž vysoké riziko, že posuzovaná bude muset být v budoucnu pravidelnou konzumentkou psychiatrické či psychologické péče. Schopnost posuzované vyhodnocovat nepřijatelnost jednání označeného pachatele se s vyzráváním vyvíjela - od naprostého nepochopení s pocíty podivnosti po vcelku jasné chápání, že jde o chování vedoucí k sexuální gratifikaci (sexuálnímu uspokojení) obžalovaného. Stoupala také její kompetence se závadovému chování bránit, ale jen vyhýbáním se či činěním preventivních opatření, v přímém kontaktu nebyla schopna efektivní obranu po většinu sledovaného období vyvinout. Znalkyně nedoporučuje účast posuzované u soudu kvůli riziku prohloubení její traumatizace, které je mimořádně vysoké.

34. V hlavním líčení znalkyně na svých závěrech setrvala, přičemž svůj závěr o nedoporučení účasti poškozené u soudu upravila na nemožnost ji vyslechnout bez rizika destabilizace jejího psychického stavu. Dále odala k dotazům, že ■■■■■ se s tou situací vyrovnávala trochu jinak, než sestry. Ona je v celé rodině nejchytřejší a nejschopnější, takže se začala spoléhat na sebe ve věku, kdy pro to nebyla vůbec zralá. Riziko aktualizace je to, že může třeba dostat panický záchvat v situaci, kdy např. zůstane stát sama s nějakým mužem na autobusové zastávce, protože se jí celé ty zážitky zrevokují. Ona se s tím vypořádala tak, že si našla partnerku, byť se jí líbí kluci. Nesnesla by ženskou partnerku s ženskými atributy. Ona prostě nevěří mužům v tom smyslu, že

když řekne „ne“, že to budou respektovat. Zásadně jim nevěří. Ohrožením partnerského života míní to, že může dojít k velmi významné destabilizaci, kdyby se poškozené její současné partnerství rozpadlo. Je připravená se vzdát mateřství, když to nepůjde jinak. Toto jednání má kořeny v jednání, které zažila se svým otcem. Byla ve velmi tíživé situaci, kdy se věci děly chronicky, vědělo se o nich a nic se s nimi nedělalo, nebylo se o koho opřít. Opřela se proto o sebe, ale ve věku, kdy na to neměla. Domov je místo, kde může být člověk bezpečně a rád. To, že si musí dělat jízdni řád na to, kdo bude doma a kdy má jaký kroužek, aby nezůstala sama s tím, kdo jí ubližuje, to není domov.

35. Podle **posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychiatrie** MUDr. ■■■■■ byla u poškozené ■■■■■ ■■■■■ diagnostikována posttraumatická stresová porucha. Tato porucha vznikla na základě opakované, dlouhodobé traumatizace poškozené, je v přímém důsledku s jednáním obžalovaného. Stav lze hodnotit jako již chronický, v trvání řádu let. Přestože v průběhu času byl stav kolísavý, po celou dobu nedošlo k úplnému vymizení potíží. Tíže potíží hodnocena jako středně těžká. U poškozené se jedná o poruchu přechodnou, nicméně stav je již chronifikovaný a omezuje poškozenou v běžném životě. Je narušen její vztah k mužům, dívka nedokáže být sama s mužem, není schopna navázat s mužem intimní vztah, byť po něm vnitřně touží. Je obecně narušena její důvěra k lidem, je zvýšeně ostražitá, nedůvěřivá, zažívá stavy úzkosti a napětí. Vyhýbá se místům a situacím, které jí událost připomínají. Přetrvávající poruchy spánku jsou též diskomfortem v životě. Prognóza trvání poruchy se jeví jako dost nepříznivá. Porucha je již chronická, velmi pravděpodobně bude trvat po řadu let a patrně lze očekávat, že nikdy nedojde k úplnému návratu do normálu. Poškozená na základě události dlouhodobě trpěla a nadále trpí psychickými potížemi. V době vlastní traumatizace zažívala opakované pocity silného strachu, úzkosti, pocity studu, beznaděje, bezmoci, ztráty důvěry ve vychovávající osoby. Traumatizací byl vážně narušen její psychosexuální vývoj, bojí se a straní se mužů, vzdala se dominantní sexuální preference. Nadále se jí traumatizující situace vybavují, trpí poruchami spánku, děsivými sny, mívá úzkostné stavy, je nedůvěřivá, zvýšeně ostražitá, snadno zranitelná v zátěži, kdy může dojít k prudkému zhoršení potíží. Celkově hodnocena intenzita potíží a následků jako středně těžká. Znalec nedoporučuje účast poškozené u soudu z důvodu vysokého rizika další možné traumatizace poškozené.
36. Znalec v hlavním líčení setrval na závěrech znaleckého posudku s tím, že odpověď na otázku č. 7 upravil tak, že vyloučil účast poškozené u soudního jednání. Negoval informace o vývoji stavu po vyšetření.
37. Podle **protokolu o vydání věci** dne ■■■. 11. 2019 vydala ■■■■■ ■■■■■ 2 listy screenshotu dopisu, který napsala ■■■■■ ■■■■■ matce ■■■■■ ■■■■■ v němž je napsáno: „Mami, já tě mám moc ráda, nevyměnila bych tě za jinou mámu na světě, ale já nedokážu žít s pedofilem... už to nezvládnou... bojím se dojet si na záchod. bojím se jít vysprchovat a nejdu se najíst ani do obýváku, když jsem s ním sama ... a proto kouřím... prostě cigarety mi v tomhle pomáhají, nezlob se, ale takhle uteču od těch zlých vzpomínek.... Promiň, mami, já nejsem taková, jakou sis mně představovala, moc mě to mrzí“.
38. Při **hodnocení důkazů** vyšel soud z toho, že zde proti sobě stojí popěrné stanovisko obžalovaného a usvědčující výpověď poškozené. Soud při zjišťování skutkového děje vyšel právě z usvědčující výpovědi poškozené. Ta popsala opakovaně událost týkající se jí, přičemž mezi těmito jejími výpověďmi není zásadních rozporů. Poškozená byla s ohledem na svůj věk a závažnost žalovaného jednání podrobena již v přípravném řízení znaleckému zkoumání zaměřenému právě na otázku věrohodnosti, přičemž znalkyně došla k závěru, že poškozená je schopna správně vnímat prožitky a tyto správně reprodukovat. Nebyly u ní zjištěny sklony k fantazijnímu zpracování skutečnosti ani k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami, netíhne ani k záměrné lhavosti. Věrohodnost výpovědi posuzované z psychologického hlediska je dobrá, a to jak v rovině věrohodnosti obecné, tak specifické. Znalkyně nezjistila, že by poškozenou uváděné události byly produktem msty nebo návodu. Na základě výše uvedených skutečností má soud

konzistentní výpovědi poškozené za bezpečný zdroj informací a proto z nich vyšel při zjišťování skutkového děje. Nad rámec toho, co uvedla znalkyně psycholožka, lze dodat, že ani sám obžalovaný nenabídl žádné vysvětlení pro to, že poškozená tvrdí něco jiného než on, ačkoli měli podle jeho výpovědi vztah beze sporů. Chybí tedy jakákoli motivace poškozené k případnému křivému obvinění nevlastního otce, kterého má i přes to, co jí udělal, stále ráda, „protože se o ně staral, i když nemusel“.

39. V této souvislosti není bez významu, jak celá záležitost vyšla najevo. Nestalo se tak totiž z iniciativy poškozené [REDAKCE] nýbrž jako jakýsi „vedlejší produkt“ prvotního šetření věci poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž toto šetření iniciovalo v [REDAKCE] 2019 vedení základní školy, kterou tehdy navštěvovala poškozená [REDAKCE] [REDAKCE]. Informace přitom do školy doputovala zprostředkovaně - dlouhým řetězcem předávání informací, na jehož počátku stála kamarádka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Oznámení věci na policii se tudíž událo v podstatě náhodně a zcela mimo vůli poškozené či jejích sester.
40. Výpověď poškozené přitom není důkazem ojedinělým. Nepřímo ji podporuje výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která do rodiny [REDAKCE] často docházela za [REDAKCE] [REDAKCE] a které se [REDAKCE] s [REDAKCE] opakovaně svěřovaly (poprvé před 3-4 roky), že je obžalovaný často sleduje v koupelně a [REDAKCE] i osahává. Svědkyně proto u [REDAKCE] nesměla do koupelny chodit sama. Svědkyně tak výpověď poškozené podporuje i v popisu nestandardního fungování domácnosti [REDAKCE] vč. vzájemného hlídání dcer při vykonávání hygieny, které bylo vyvoláno „šmírováním“ obžalovaného z WC. Tato svědkyně potvrdila, že domů donesla a matce předala [REDAKCE] dopis.
41. Výpověď poškozené nepřímo podporuje i výpověď svědkyně [REDAKCE]. Jak bylo uvedeno již výše, ta měla k rodině [REDAKCE] blízko. Svědkyně vypověděla, že nejprve [REDAKCE] řekla její dceři [REDAKCE] někdy v r. 2011/2012, že jí obžalovaný něco udělal, a asi rok poté, když byla [REDAKCE] asi v sedmé nebo osmé třídě, tak dcera svědkyně - [REDAKCE] od [REDAKCE] přinesla dopis psaný [REDAKCE] a dala ho svědkyni přečíst. V dopise bylo napsáno, že [REDAKCE] nechce žít s pedofilem, a proto kouří. Svědkyně dopis vyfotila a přes Messenger ho poslala [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] obratem přišla k nim domů a svědkyně jí řekla, že to řekne na policii. [REDAKCE] ji prosila, ať to nikomu neříká. Svědkyně souhlasila, ale s podmínkou, že druhý den budou dveře na záchod, že budou opraveny nefunkční dveře do koupelny a se [REDAKCE] daly plenu do okýnka mezi koupelnou a záchodem, aby obžalovaný holky nesledoval. [REDAKCE] se svědkyni osobně svěřila, že jí obžalovaný nabízel cigarety za to, že si sáhne, což odmítla. Z výpovědi svědkyně vyplynula i změna chování [REDAKCE] vůči obžalovanému v průběhu času. Až později jí došlo, proč např. [REDAKCE] [REDAKCE] dcerám zařídila tolik kroužků, tj. aby nebyly s obžalovaným doma.
42. Svědkyně [REDAKCE] se ve své výpovědi nepřímo dotkla i potenciálního motivu k jednání obžalovaného. Z její výpovědi totiž vyplynulo, že obžalovaný byl sexuálně náruživý („[REDAKCE] říkala, že by chtěl sex stále...“), ale nebyl ze strany své manželky dostatečně saturován („[REDAKCE] sex obtěžuje, že na to moc není“). Je nasnadě, že si za takové situace hledal náhradní objekt pro svůj chtíč.
43. Výpověď poškozené konečně podporuje i obsah dopisu, který napsala poškozená matce [REDAKCE] [REDAKCE] a v němž jí vysvětluje, proč kouří. Obžalovaného v dopise nazývá pedofilem, kvůli kterému se bojí jít na záchod, jít se vysprchovat, být s ním sama. Tento dopis nebyl datován, nicméně z výpovědi svědkyně [REDAKCE] plyne, že se jí dopis dostal do dispozice v době, když chodila [REDAKCE] do sedmé nebo osmé třídy. Podle zprávy ZŠ [REDAKCE] by to bylo v rozmezí od 1. 9. [REDAKCE] do 30. 6. [REDAKCE]. Toto rozmezí koresponduje i s časovým údajem samotné poškozené, že dopis napsala ve věku 13-14 let (říjen [REDAKCE] - říjen [REDAKCE]). Je tedy zjevné, že dopis vznikl dlouho (více než 2 roky) předtím, než začalo trestní řízení v této věci. Z toho lze dovodit, že poškozená jeho sepsáním rozhodně neměla v úmyslu obžalovaného křivě obvinít, neboť dopis nikomu nepředala a ke svědkyni [REDAKCE] se dostal zprostředkovaně, v podstatě náhodně, tudíž zcela mimo vůli poškozené. Jediným logickým vysvětlením pro jeho sepsání tak zůstává to, že šlo o

důsledek skutečných prožitků poškozené, které ventilovala tímto způsobem, když předchozí svěřením se matce se zcela minulo účinkem.

44. Co se týče **popisu skutku**, pak ten byl rozložen do tří částí, aby bylo jednak jasně odděleno jednání vůči poškozené před (body 3 a 4) a po jejích 15. narozeninách (bod 5), jednak aby bylo odděleno jednání provedené způsobem srovnatelným se souloží (body 3) od jednání, které tento znak nenaplnňuje. Nicméně ve svém souhrnu tvoří všechny tři části pokračující zločin, neboť jednotlivé útoky byly vedeny jednotným záměrem (pohlavně se uspokojit na poškozené), naplňují skutkovou podstatu stejného zločinu, jsou spojeny podobným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí a osobou poškozené. Ze skutkových zjištění byly oproti obžalobě vypuštěny doušky, že obžalovaný „svého jednání zanechal, až když dosáhl svého uspokojení“, neboť taková skutečnost z výpovědi poškozené nevyplývá. Poškozená naopak uvedla, že si nevšimla, že by se obžalovaný u osahávání sám uspokojoval, a obžalovaný v tomto směru také nic takového neuvedl.
45. Obžalovaný jednáním pod bodem 3) výroku tohoto rozsudku naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let (v době mezi jejím osmým až dvanáctým rokem věku). Jednání obžalovaného bylo motivováno vlastním pohlavním uspokojením. Tzv. prstění (tj. zasouvání prstů do vagíny) je soudní praxí postavena na roveň souloží jako tzv. pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží. Obžalovaný byl partnerem matky poškozené, sdílely společnou domácnost a poškozenou prakticky vychovával jako otec od jejího 1 roku a věk poškozené tudíž velmi dobře znal. Pojem dítěte mladšího patnácti let je třeba vykládat v souladu s interpretačním pravidlem uvedeným v § 126 trestního zákoníku, z čehož vyplývá, že ochrana přiznaná tímto ustanovením trvá do dne předcházejícího patnáctým narozeninám oběti. Co se týče naplnění znaku „násilím“, pak obžalovaný poškozené fakticky znemožnil jakoukoli účinnou obranu a na obranu, které byla schopná (výzvy, aby ji nechal být, snaha po odstrkování), nedbal. K pojmu násilí je pak možno odkázat na odstavec 27.
46. Obžalovaný jednáním pod bodem 4) výroku tohoto rozsudku naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let. Pohlavní styk spočíval v systematickém osahávání poškozené na nekrytém přirození, tedy pod kalhotkami, činěném proti vůli poškozené a proti zřetelně najevo dávanému nesouhlasu poškozené, tj. obžalovaný takto činil přesto, že poškozená ho žádala, aby ji nechal být, plakala, a snažila se ho odstrkávat. Obžalovaný ale disponoval fyzickou převahou (silovou i váhovou), díky níž dosáhl svého cíle.
47. Obžalovaný jednáním pod bodem 5) výroku tohoto rozsudku pokračoval v sexuálních atacích i po dovršení patnáctého roku věku poškozené a to až do jejích 16 let (tento věk je ohraničen datem ██████████). V tomto období už jeho sexuální ataky nebyly tak četné, přesto k nim docházelo a děly se opakovaně. Toto jednání naplnilo skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti, tj. na osobě, která dosáhla patnáctého roku věku, ale ještě nedosáhla osmnáctého roku věku. Pohlavní styk spočíval opět v osahávání poškozené na nekrytém přirození, tedy pod kalhotkami, a děl se přes nesouhlas poškozené, dávaný najevo slovními výzvami a odstrkováním.
48. V důsledku jednání pod body 3-5) poškozená ██████████ utrpěla **posttraumatickou stresovou poruchu**, která není jen přechodného rázu, ale jde o stav, který lze hodnotit jako již chronický, jenž v průběhu času byl kolísavý, nicméně po celou dobu nedošlo k úplnému vymizení potíží, jejichž tíže je znalce hodnocena jako středně těžká. ██████████ je omezena v běžném životě tím, že je narušen její vztah k mužům, nedokáže být sama s mužem, není schopna

navázat s mužem intimní vztah, byť po něm vnitřně touží, je obecně narušena její důvěra k lidem, je zvýšeně ostražitá, nedůvěřivá, zažívá stavy úzkosti a napětí, vyhýbá se místům a situacím, které jí událost připomínají. Přetrvávají poruchy spánku, což též představuje diskomfort v jejím životě. Poškozená na základě událostí dlouhodobě trpěla a nadále trpí psychickými potížemi. V době vlastní traumatizace zažívala opakovaně pocity silného strachu, úzkosti, pocity studu, beznaděje, bezmoci, ztráty důvěry ve vychovávající osoby. Nadále se jí traumatizující situace vybavují, trpí poruchami spánku, děsivými sny, mívá úzkostné stavy, je snadno zranitelná v zátěži, kdy může dojít k prudkému zhoršení potíží. Intenzita potíží a následků je znalcem hodnocena jako středně těžká. Proto soud tuto psychickou poruchu (která je dle znalce pojmově shodná s nemocí) posoudil jako těžkou újmu na zdraví spočívající v delší dobu trvající poruše zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, neboť u poškozené vzhledem na intenzitu i časové rozmezí, v němž se tato duševní porucha rozvíjela, má již charakter delší dobu trvající poruchy zdraví. Naplněn byl tedy i znak zločinu znásilnění podle § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. V tomto směru je třeba odkázat na závěr znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, podle něhož příčinou vzniku posttraumatické stresové poruchy bylo jednání obžalovaného. V podrobnostech lze odkázat na odstavce 29.

Ad 6)

49. Dne 6. března 2020 byla ve speciální výslechové místnosti Policie ČR v [REDAKCE] vyslechnuta za účasti obhájkyň, zmocněnkyně poškozené a pracovnice OSPOD svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. Vzhledem k věku nezletilé byl výslech konán formou rozhovoru nezletilé a policejního orgánu, který byl zaznamenán na videokameru. Videozáznam (č.l. 148 spisu) byl podle § 102 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení přehrán. Svědkyně tehdy uvedla, že vztah s tátou má dobrý. Bydlela s ním odmalíčka do doby, kdy se to začalo řešit (listopad 2019). Měli být 3+1, ona měla pokoj se sestrou [REDAKCE] resp. i s [REDAKCE] dokud u nich bydlela. Táta se chová ke všem třem dcerám úplně stejně. Táta pracoval na směny a mamka měla jenom ranní směny. Zkoušela i noční, ale to ji vyčerpalo. Po předložení komunikace, kterou vydala [REDAKCE] svědkyně uvedla, že jde o komunikaci mezi ní a [REDAKCE] [REDAKCE]. Bavily se o tom, co se stalo s tátou, protože to byla první osoba, které se s tím svěřila, asi ve 4. třídě. Ulehčilo se jí, že to někomu řekla, aby to v sobě nedusila. [REDAKCE] řekla totéž, co teď při výslechu. Reakce [REDAKCE] byla taková, že byla vyděšená. Kdo věc oznámil na policii, neví. Když se to provalilo, tak mamka nechápala, co se děje. Když dorazila domů, tak byla divná, rozhozená, že jí něco takového napsala [REDAKCE] [REDAKCE]. Reakci táty nezná. K věci samotné uvedla, že byli tehdy s tátou sami doma, začal ji honit po bytě, utíkala před ním, protože se ho bála. Utekla na horní patro palandy, tam ji chytil, sundal ji z palandy dolů, vzal ji za ruku, posadil ji na umyvadlo v koupelně, svlíkl si trenky a řekl jí, ať si dá jeho přirození do pusy, což odmítla. Nepamatuje si, zda měl v té době obžalovaný erekci. Ostatní členové rodiny nebyli asi doma. Byla tehdy ve třetí, čtvrté nebo páté třídě. K dotazu, zda rozuměla tomu, co po ní táta chtěl, uvedla, že už se o tom učili ve škole, měli první setkání se sexuální výchovou. Měla tušení, co chce, takže se to stalo asi až po té sexuální výchově ve škole. Stalo se to jen jednou. Bála se pak být doma sama s tátou, že se to stane zase. Pak se to ale zlepšilo. Psychické potíže nemá, ale někdy měla noční můry a špatně usíná. Ví, že se něco podobného řešilo s [REDAKCE] ale nepamatuje si co. Plenu ve větracím okně mezi záchodem a koupelnou mají proto, aby táta nekoukal ze záchoda na [REDAKCE] a [REDAKCE] při koupání. [REDAKCE] říkala, že cítí, jako kdyby tam někdo byl. Se sestrami se tomu snažily zabránit už dříve tím, že chodily do koupelny dvě, nebo čekala na [REDAKCE] na záchodě, protože jí o to [REDAKCE] poprosila.
50. Ohledně časových údajů, o kterých vypověděla svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] byla opatřena **zpráva Základní školy [REDAKCE]**. Podle ní je [REDAKCE] [REDAKCE] žákyní Základní školy [REDAKCE] od 1. 9. 2012, přičemž žádný ročník neopakovala. 3. třídu absolvovala od 1. 9. [REDAKCE] a 5. třídu ukončila 30. 6. [REDAKCE]
51. K důkazu byla opatřena také **zpráva Gynekologické ordinace [REDAKCE] s.r.o.**, kam se

poškozená dne [REDAKCE]. 2019 dostavila v doprovodu matky. Byla provedena prohlídka celého těla bez patrného poranění na povrchu těla staršího data. Patrná byla jen odřenina nad levým zevním kotníkem v délce 2 cm, šířky 4 mm se strupem na povrchu. Vnitřní okraj hymenu (tj. panenské blány) je nepravidelného vzhledu, vnitřní okraj je „zubatého vzhledu“, jsou patrné četné zářezy a trojúhelníkové výběžky mezi čísly 11 a 7, kde nejhlubší zárez je u č. 9 téměř až k bazální linii. Mezi čísly 8 - 6 je patrné podélné rozdělení hymenu po obvodu na dvě poloviny s nerovnými okraji, dále další dva „zubaté trojúhelníkové výběžky mezi čísly 1 a 3“, okraje hymenu jsou místy ztenčené.

52. Již v přípravném řízení byl k duševnímu stavu poškozené vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví**, odvětví dětská klinická psychologie a z odvětví dětská klinická psychiatrie. Podle jeho části **psychologické** zpracované PhDr. [REDAKCE] je intelektová výkonnost posuzované nerovnoměrně rozložena, vrozené neverbální kapacity jsou v průměru, získané verbální schopnosti převážně v podprůměru, tento rozdíl forenzní význam nemá. Osobnost je uspořádána vcelku harmonicky, explorandka je spíše uzavřenější, přemýšlivá, příležitostně netrpělivá, impulsivnější. Vypěstovala si poněkud ostražitý přístup k druhým lidem. Je dosti úzkostná, plná obav, úzkost a nepohodu se snaží nedávat najevo a jevit se spíše jako ostentativně veselá a neohrožená. Táhne spíše k rodině než k vrstevníkům, což je v jejím věku méně obvyklé a což nasvědčuje společenské staženosti a určité nezařazenosti. Anamnesticky se sice dopouštěla drobných přestupků, tyto se zpětným pohledem spíše jeví jako projev nezralosti a neuspokojenosti než jako příznak nepříznivě alterovaného osobnostního vývoje. Posuzovaná je v obecné rovině schopna správně vnímat prožitky a tyto správně reprodukovat úměrně jejich kvantu, odstupu od události a věku, v němž je vstúpila. Nebyly zjištěny sklony k fantazijnímu zpracování skutečnosti ani k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami. Posuzovaná ani netáhne k záměrné lhavosti, lze se snad dočkat výmluvy nebo zapírání, i toho v míře běžné pro dítě pubertálního věku. Věrohodnost výpovědi posuzované z psychologického hlediska znalkyně hodnotí jako dobrou, uspokojivou. Nebylo zjištěno, že by uváděné události vyplývaly z fantazie, byly produktem msty nebo návodu. Nebyly zjištěny ani jiné sporné momenty pro učinění výpovědi. Obecná věrohodnost je mírně, nepodstatně snižená, snížení jde na vrub pubertálnímu věku a dlouhodobě ne zcela uspokojivým obecným podmínkám existence (nezařazenost mezi dětmi, podmínky doma). Specifickou věrohodnost poškozené znalkyně hodnotí jako vcelku dobrou, uspokojivou. Ve vztahu k obžalovanému dlouhodobě převažují ambivalence - má jej jako otce velmi ráda, v minulosti se jej ale současně bála kvůli záležitostem, které jsou nyní předmětem trestního řízení. V intencích těchto obav také praktikovala různé vyhýbavé strategie. V současnosti sice obavy z jeho konání nemá, ale za to je plna obav o další otcův osud, viní jej z rozpadu rodiny, na které jí velice záleží. Situační útrapy byly v části sledované trestné činnosti závažné intenzity a spočívaly v bezradnosti a pocitech bezmoci, v části závadového konání byly mírnější v tom smyslu, že posuzovaná našla spolu se sestrami strategie, jak snížit riziko otcova jednání, přesto však pokrývající vliv faktu, že domov pro ni nebyl bezvýhradně bezpečným místem, nelze bagatelizovat. Z dlouhodobých následků lze vyjmenovat úzkostné prožívání, dlouhodobé (a nyní zvýrazněné) obavy, ale také ostražitost, napjatost. Za trvalý následek je nutné považovat riziko aktualizace prožitého a případnou kolizi těchto aktualizovaných zážitků s výkonem životních rolí, zejména pak partnerské a rodičovské.
53. V hlavním líčení znalkyně na svých závěrech setrvala, přičemž svůj závěr o nedoporučení účasti poškozené u soudu upravila na nemožnost ji vyslechnout bez rizika destabilizace jejího psychického stavu. K dotazu, co mínila tím, že „obecná věrohodnost je mírně nepodstatně snižená na vrub pubertálního věku a dlouhodobě ne zcela uspokojivým obecným podmínkám existence“, objasnila, že i jedním útokem byla hrubě narušena její důvěra v domov coby bezpečného místa. Navíc byla součástí různých opatření, která ta děvčata dělala, aby snížila riziko závadového jednání. To není bezpečný domov. Další věcí je, že maminka nezasáhla, byt' měla. Možnost, že by reakce poškozené, že taky byla postižena, mohla být reakcí jak upoutat pozornost, znalkyně negovala s tím, že [REDAKCE] měla docela strach z umístění v dětském domově.

Dokonce, pokud si dobře vzpomínám, tak ■■■■■ jí instruovala, aby mlčela, protože by mohla jít do dětského domova na dlouhou dobu, protože je nejmladší. Ambivalentní postoj poškozené k obžalovanému lze vysvětlit tím, že s ním zažila i spoustu pěkného. A v rodině matka ustavila atmosféru, že je otec nemocný. K vysvětlení rozporu, že poškozená trpěla určitými úzkostmi už v průběhu vývoje, byť podle obžaloby byl vůči ní učiněn jen jeden útok, znalkyně uvedla, že v rodině byl dlouhodobý diskomfort. Všechna tři děvčata žila v atmosféře, že neměla základní pocit intimity při osobní hygieně, navíc přestože se to matka dozvěděla, tak nereagovala.

54. Podle **psychiatrické** části posudku MUDr. ■■■■■ byla u ■■■■■ ■■■■■ diagnostikována porucha přizpůsobení s převládajícími úzkostnými symptomy. Tato porucha vznikla v důsledku prošetřovaného jednání obviněného, následně došlo k opětovnému vzplanutí poruchy v souvislosti s šetřením události. Míra závažnosti je hodnocena jako střední. V přímé souvislosti s jednáním obžalovaného došlo u posuzované k rozvoji poruchy přizpůsobení s převládajícími úzkostnými symptomy. Posuzovaná trpí poruchami spánku, objevují se úzkostné stavy, pocity nejistoty, sebeobviňování, obavy o osud členů rodiny. Výše uvedená porucha přizpůsobení vzniklá v důsledku jednání obviněného má charakter přechodné poruchy. Nelze však zcela vyloučit, že může přejít v poruchu trvalou, zejména pokud by došlo k opětovné traumatizaci dívky. V současné době u mladistvé přetrvávají problémy se spánkem, objevují se úzkostné stavy, obavy z budoucnosti své i členů rodiny, dává si za vinu, že se podílela na oznámení věci s možnými právními důsledky pro rodiče. V důsledku přetrvávání potíží je posuzovaná zvýšeně unavitelná, pro zachování potřebné výkonnosti musí vynakládat zvýšené úsilí. Dobu trvání poruchy aktuálně nelze přesně specifikovat. Přestože se jedná o přechodnou poruchu, lze očekávat vzhledem k celkové situaci (poměrně dlouhou dobu trvající proces vyšetřování, následně i soudní projednávání, závěrečné rozuzlení případu), že trvání poruchy bude v řádu měsíců. Posuzovaná zažívá pocity viny, má výčitky, že kvůli ní se věc vyšetřuje, má obavy o další osud členů rodiny. Paradoxně je vlastní vyšetřování události a okolnosti s tím spojené pro dívku aktuálně více traumatizující než vlastní inkriminované jednání otce v minulosti. Do budoucna nelze stav přesně predikovat, je nutné zabránit další možné traumatizaci, nelze ale ani vyloučit, že se stav upraví k normálu a nakonec nezanechá trvalé následky. Situační útrapy spočívaly zejména v intenzivních pocitech bezmoci a nejistoty (osoba, jíž věřila a měla právo od ní očekávat bezpečí a ochranu, se na ní měla dopustit nátlaku s požadavkem na sexuální uspokojení, a to ve věku, kdy situaci explorandka ani nemohla chápat). Dalším příspěvkem k situačním útrapám i následkům projednávání trestné činnosti bylo hrubé narušení intimity vyplývající z toho, že měla být pozorovaná při hygieně a byla si toho i vědoma. To u posuzované vedlo k pocitům ponížení a ztráty pocitu bezvýhradného bezpečí domova. Následky jsou shledávány jako dlouhodobé, míra intenzity je střední, spočívají v úzkostech, ostražitosti, silných citových ambivalencích, nejistotě o budoucnosti. V následky trvalé by ovšem v budoucnosti přejít nemusely. Znalec nedoporučil účast poškozené u soudu z důvodu možné traumatizace a z ní vyplývajícího možného zhoršení psychického stavu.
55. V hlavním líčení znalec setrval na těchto závěrech znaleckého posudku s tím rozdílem, že upravil závěr v bodě 7, kdy účast posuzované u soudu vyloučil. K dotazu na vysvětlení rozdílu mezi poruchou přizpůsobení a posttraumatickou stresovou poruchou znalec uvedl, že jde o poruchy obdobné. I porucha přizpůsobení je vyvolaná stresem, ale je podstatně mírnější povahy a hloubky a s mnohem lepší prognózou do budoucna. Jde o poruchu přechodnou a do budoucna je velká šance, že by nemusela přejít v trvalou. ■■■■■ byla závadovému jednání vystavena nejméně. Při zkoumání zjistil, že jí více než samotné závadové jednání zasahovalo vyšetřování věci.
56. Podle protokolu o vydání věci dne ■■■ 11. 2019 vydala ■■■■■ ■■■■■ 5 listů s **komunikací z Messengeru** (Facebook) mezi ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ která proběhla od 09:33 hodin dne 2. 11. 2019 do 16:43 hodin dne 3. 11. 2019. Jde o tzv. screenshoty (tj. obrázky zachycující aktuální dění na obrazovce).
57. Dne 2. 11. 2019 v 09:33 hodin napsala ■■■■■ ■■■■■ (dále ■■■■■ poškozené (dále ■■■■■ , ■■■■■

Mamka už tě tady prý nechce, protože si myslí, že lžeš a říkáš to všem okolo. (Jedná se o tebe a tvého otce). Z jedné strany jí chápu, protože kdyby se ti to nelíbilo a byla by pravda to, co říkáš, tak bys to už dávno někomu řekla. Pokud to není pravda, tak mi to normálně řekni. Jen mně. Nikomu to neřeknu a chápu, že to bude pocit ponížení, protože bys všem lhala. Ale když to řekneš své nejlepší kamarádce, tak to pochopím. Taky jsem si jednou vzala cizí pravdu za svou, ale to nebyla až tak vážná věc. Pak tě lži začneš věřit a zůstaneš s tím žít, svěříš se pár lidem a pak už nemůžeš říct, že to je lež a nemůžeš vycouvat. Každopádně budu tvoje kamarádka, i když mi řekneš, že se to třeba stalo [REDAKCE] nebo [REDAKCE] a řekla jsi, že se to stalo tobě. Opravdu chci čestné kamarádství bez jakýchkoli lží. Ale pokud to je opravdu pravda a stalo se to i tobě, tak to začni řešit. Řekni to někomu ve škole a vzchop se a bojuj. Ten člověk si nezaslouží, aby z toho vyšel jen tak bez trestu. To by nebyla jinak žádná karma. Každý musí být za své činy potrestán. Chápeš? Teď mi prosím řekni, jestli je to pravda a nebo sis vzala k srdci cizí pravdu a udělala z ní svou. Protože tohle je poslední šance. Jestli mi v tomhle zalžeš, i když jsem po tobě chtěla pravdu, tak se později dozvím, že jsi lhala a naše roky přátelství skončí během lusknutí prstu. A ublížíš tím ne jenom sobě, ale i mně.“

58. Téhož dne v 18:44 hodin poškozená odpověděla: „Ty mi nevěříš, že to je pravda? Jako promiň že sem ti vůbec něco takového řekla vím že mi chceš pomoci a chápu to ale kdybych to řekla ve škole coby s tím udělali nic a na policii se opravdu bojím protože je to divný pocit přijít o otce když toto dělal před několika lety vím taky si přišla o otce ale ne tímto způsobem navíc kdyby se to začalo řešit a táta by šel do vězení tak by to mamka finančně nezvládla a skončili jsme na ulici promiň teď musím jít si totiž na koně pa Víím, že to zní blbě, jako že sem si to vymyslela, ale je to pravda ty si nic takového nezažila a buď ráda protože to máš potom furt v hlavě přetáčí se ti to furt dokola“

[REDAKCE] „Neříkám, že ti nevěřím a chápu, že to musí být těžké. Ale když jseš proti tomu, tak dokážeš cokoliv. Každopádně jsi mi teď řekla, že to pravda je a já ti naplno věřím.“

[REDAKCE] „Děkuju že mi věříš ale bojím se to řešit chápeš mě a ani nevím jestli mi to mamka dovolí se potom takhle bavit ve škole anebo jít na policii.“

[REDAKCE] „Za nic. Jsem tvoje kamarádka. Nějak to vymyslíme. Pomůžu ti“.

[REDAKCE] „Děkuju“

[REDAKCE] „Tak si to na těch koních užij. zatím“

[REDAKCE] „Děkuju ahoj“

[REDAKCE] „Každopádně matka má stát při tobě a i kdyby ti to nedovolila, tak to prostě řekni i tak.“

[REDAKCE] „No nevím rozhodnu se“

[REDAKCE] „Nad tím se nemáš jak rozhodnout“

59. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] - [REDAKCE] [REDAKCE] Základní školy v [REDAKCE] uvedla, že obžalovaného osobně nezná. O celé záležitosti se dozvěděla od zaměstnankyně ZŠ [REDAKCE] paní [REDAKCE] začátkem kalendářního roku. Paní [REDAKCE] ji oslovila sama a řekla jí, že její maminka je kamarádkou paní [REDAKCE] a [REDAKCE] a že si její maminka myslí, že se v rodině [REDAKCE] něco děje, že jde o choulostivé záležitosti mezi dcerou a otcem. Možná řekla, že pan [REDAKCE] zneužívá nezletilou [REDAKCE]. Informaci předala dále řediteli školy. Telefonovala paní [REDAKCE] kvůli svolení promluvit s její dcerou [REDAKCE]. Ta svolila a naznačila, že i paní [REDAKCE] o záležitosti ví a nic s tím nedělá. Pak si zavolala k sobě do kanceláře [REDAKCE]. To, co jí [REDAKCE] řekla, se shodovalo s tím, co jí řekla předtím její maminka do telefonu. Byla tam nějaká SMS nebo dopis vyhozený do koše, kde se [REDAKCE] vyzpovídala. Prostě holky si to nějak mezi sebou řekly. [REDAKCE] mluvila i o tom, že u [REDAKCE] přespávala a že jí tam nebylo příjemně. O [REDAKCE] říkala, že ji tatínek obtěžuje. [REDAKCE] dokonce řekla, že i kdyby se na ni měla [REDAKCE] naštvat a ukončit jejich kamarádství, že je to lepší, než aby se jí něco takového dělo. Všem se o tom mluvilo špatně, proto se nebavily úplně o podrobnostech (jakým způsobem, kolikrát se to stalo). Osobně na [REDAKCE] žádnou změnu chování nepozorovala, myslí si, že měla častější absence. Dozvěděla se, že obžalovaný měl obtěžovat i [REDAKCE] [REDAKCE]. Ta už na ZŠ [REDAKCE] nechodila. Po rozhovoru s [REDAKCE] záležitost rozebírala s ředitelem, a ten věc oznámil

Policii ČR. Dcery paní ██████████ byly v pořádku po všech stránkách, bylo vidět, že maminka se o ně stará, zajímá, chodila na třídní schůzky. Byla třídní učitelkou ██████████. Tu popsala jako strašně hodnou holku, s problémy s učením. ██████████ byla temperamentnější, oproti ██████████ uměla říci, když se jí něco nelíbilo. Ani jedna z dcer ██████████ ██████████ neměla výchovné problémy. ██████████ svědkyni kontaktovala, když to začala šetřit policie, a ptala se, kdo to vyzradil. Protokol o tomto výsledku byl v hlavním líčení za souhlasu stran čten.

60. Svědkyně ██████████ ██████████ - vychovatelka na ZŠ v ██████████ uvedla, že k ní se informace o trestné činnosti obžalovaného dostala přes její maminku, která se přátelila s paní ██████████. Ta řekla matce svědkyně, že ██████████ ██████████ si ██████████ ██████████ stěžovala, že si na ni dovoloval obžalovaný. Neví, k čemu konkrétně docházelo, pochopila to tak, že ██████████ její otec sexuálně zneužíval a matka ██████████ o tom věděla, ale neřešila to. To samé měl obžalovaný dělat i nevlastním dcerám. O tom paní ██████████ měla také vědět a také to neřešila. Svědkyně s touto informací šla za vedením školy, konkrétně za zástupkyni ředitele. S ██████████ o tom sama nemluvila. Protokol o tomto výsledku byl v hlavním líčení za souhlasu stran čten.
61. Při **hodnocení důkazů** vyšel soud z toho, že zde proti sobě stojí popěrné stanovisko obžalovaného a usvědčující výpověď poškozené. Soud při zjišťování skutkového děje vyšel právě z usvědčující výpovědi poškozené. Ta událost týkající se pouze jí, ale i celkovou situaci v rodině popsala opakovaně, přičemž mezi těmito jejími výpověďmi není zásadních rozporů. Poškozená byla s ohledem na svůj věk a závažnost žalovaného jednání podrobena již v přípravném řízení znaleckému zkoumání zaměřenému právě na otázku věrohodnosti, přičemž znalkyně došla k závěru, že poškozená je schopna správně vnímat prožitky a tyto správně reprodukovat. Nebyly u ní zjištěny sklony k fantazijnímu zpracování skutečnosti ani k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami, netíhne ani k záměrné lhavosti. Lze u ní očekávat výmluvu nebo zapírání, avšak v míře běžné pro dítě pubertálního věku. Věrohodnost výpovědi posuzované z psychologického hlediska je dobrá, uspokojivá, a to jak v rovině věrohodnosti obecné, tak specifické. Znalkyně nezjistila, že by poškozenou uváděné události byly produktem msty nebo návodu. Obžalovaného jako otce má velmi ráda.
62. Na základě výše uvedených skutečností má soud konzistentní výpovědi poškozené za bezpečný zdroj informací a proto z nich vyšel při zjišťování skutkového děje. Nad rámec toho, co uvedla znalkyně psychologka, lze dodat, že ani sám obžalovaný nenabídl žádné vysvětlení pro to, že poškozená tvrdí něco jiného než on, ačkoli měli podle jeho výpovědi perfektní vztah, prostý sporů. Chybí tedy jakákoli motivace poškozené k případnému křivému obvinění vlastního otce, kterého má stále ráda. Navíc by se tak připravila o živitele, který do rodinného rozpočtu dodával nejvíce prostředků. Nebyla zjištěna ani žádná jiná osoba, která by poškozenou k případné křivé výpovědi navedla (matka poškozené straní obžalovanému, kamarádka ██████████ i její matka o tvrzeních poškozené naopak pochybovaly). Teoreticky by návodcem mohly být starší sestry poškozené, které k obžalovanému neměly tak vřelý vztah, avšak tato úvaha zcela postrádá logiku za situace, kdy poškozená ani její sestry neučinily žádný krok k oznámení věci. Je totiž zcela nelogické, aby starší sestry naváděly mladší ke křivé výpovědi, pokud by se následně informace nedostaly k orgánům činným v trestním řízení. Jinak řečeno - ovlivnit někoho ke smyšlenému obvinění by mělo smysl jen tehdy, pokud by ovlivněná osoba zároveň učinila trestní oznámení.
63. V této souvislosti je tedy nadmíru důležité, jak celá záležitost vyšla najevo. Nestalo se tak z iniciativy poškozené, ani jejích sester, nýbrž z iniciativy vedení základní školy, kterou poškozená ██████████ navštěvovala, přičemž tam informace doputovala zprostředkovaně - dlouhým řetzcem předávání informací (po linii: poškozená - ██████████ ██████████ - ██████████ ██████████ - matka svědkyně ██████████ - svědkyně ██████████ - svědkyně ██████████ - ředitel ZŠ - Policie ČR). Oznámení věci na policii se tudíž událo v podstatě náhodně a zcela mimo vůli poškozené či jejích sester. Stačilo totiž, aby vypadl jeden jediný článek řetězce a věc by zůstala neoznámena. Navíc z komunikace mezi poškozenou a ██████████ ██████████ z doby před předáním prvotní informace ze strany ZŠ ██████████ policii (██████████ 11. 2019) vyplývá, že poškozená sama věc na policii hlásit nechtěla („...na

policii se opravdu bojím... navíc kdyby se to začalo řešit a táta by šel do vězení tak by to mamka finančně nezvládla a skončili jsme na ulici...“). Takový reálný postoj poškozené však zcela vylučuje i teoretickou možnost, že by si snad poškozená věc vymyslela proto, aby byla zajímavější.

64. Výpověď poškozené přitom není důkazem ojedinělým. Nepřímo ji totiž podporuje výpověď její nejlepší kamarádky [REDAKCE] a jejich vzájemná elektronická korespondence z doby před předáním prvotní informace ze strany ZŠ [REDAKCE] policii. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] plyne, že se jí poškozená svěřila se záležitostmi týkající se jejího otce, tj. že ji nahý honil po bytě, pak ji posadil na pračku v koupelně a chtěl, aby si vzala jeho přirození do pusy. Svědkyně popsala i duševní rozpoložení poškozené. [REDAKCE] nějakou dobu předtím, než jí to řekla, často brečela a i v okamžiku, kdy se jí ve škole o přestávce svěřila, u toho plakala. Podle svědkyně se poškozené svěřením ulevilo. K tomuto svěření došlo podle svědkyně asi měsíc před jejím prvním výsledkem na policii. Tímto prvním výsledkem svědkyně nepochybně mínila své podané vysvětlení ze dne [REDAKCE] 11. 2019. Podle tohoto časového zařazení by se svědkyni poškozená svěřila někdy v říjnu 2019. Toto časové zařazení do října 2019 odpovídá i obsahu jejich vzájemné elektronické komunikace ve dnech 2. - 3. 11. 2019, z něhož plyne, že v té době se již poškozená musela svědkyni svěřit, protože ta se poškozené opakovaně táže, zda je to skutečně pravda. Nepřímo výpověď poškozené podporuje svědkyně i v popisu nestandardního fungování domácnosti [REDAKCE] vč. vzájemného hlídání dcer při vykonávání hygieny či v tom, že nevhodné jednání (které svědkyně vnímala negativně, ale nikoli úkorně) v podobě otírání se v úzkých prostorách či letmých dotecích obžalovaný uplatňoval i vůči svědkyni.
65. Výpověď poškozené nepřímo podporuje i výpověď svědkyně [REDAKCE]. Ta má poměrně různé vystupování a měla k rodině [REDAKCE] blízko, v důsledku čehož se jí starší dcery [REDAKCE] svěřovaly více než vlastní matce. Díky tomuto postavení se svědkyně občas vměšovala (v pozitivním smyslu) do záležitostí rodiny [REDAKCE]. Od ní vzešla iniciativa k výměně závěsu na WC za standardní dveře či zaslepení otvoru mezi WC a koupelnou. Když se svědkyně od dcery [REDAKCE] dozvěděla informaci o obtěžování [REDAKCE] ze strany obžalovaného, tak [REDAKCE] osobně aktivně vyhledala a řekla jí, ať si nevymýšlí. Podle svědkyně se tento projev nedůvěry poškozené dotkl, ale i přes jeho důraz si setrvala na tom, že mluví pravdu. Pokud by si poškozená vymýšlela, lze podle soudu s úspěchem pochybovat, že by odolala tlaku svědkyně [REDAKCE]. Svědkyně pak „uhodila“ i na matku poškozené [REDAKCE]. Ta sice jako svědkyně nevypovídala, ale před svědkyní [REDAKCE] připustila, že si [REDAKCE] nevymýšlí a žádala svědkyni, aby nikde nic neříkala. O tom, že poškozená vypovídala po pravdě, svědčí i její spontánní úlevná reakce vůči svědkyni [REDAKCE] po určitém čase od zahájení trestního řízení (kdy jí sdělila, že je ráda, že už se nemusí bát se sprchovat, aniž by na ni někdo koukal). Svědkyni [REDAKCE] přitom rozhodně nelze podezírat z negativního vztahu k obžalovanému, neboť přes všechno co vypověděla, má pochyby o jeho obvinění a na adresu obžalovaného se vyjadřovala pozitivně co do pracovitosti apod.
66. Svědkyně [REDAKCE] se ve své výpovědi nepřímo dotkla i potenciálního motivu k jednání obžalovaného. Z její výpovědi totiž vyplynulo, že obžalovaný byl sexuálně náruživý („[REDAKCE] říkala, že by chtěl sex stále...“), ale nebyl ze strany své manželky dostatečně saturován („[REDAKCE] sex obtěžuje, že na to moc není“). Je nasnadě, že si za takové situace hledal náhradní objekt pro svůj chtíč.
67. Co se týče časového vymezení skutku, pak poškozená nebyla schopna jej blíže časově zařadit krom toho, že se tak stalo mezi 3. - 5. třídou. Proto soud vyšel z toho, že k jednání muselo dojít v rozmezí od 1. 9. [REDAKCE] (počátek [REDAKCE] třídy) do 30. 6. [REDAKCE] (konec [REDAKCE] třídy). Toto širší časové rozpětí nemá vliv na případnou právní kvalifikaci stran věku poškozené v době činu, neboť poškozená dosáhla věku 15-ti let až dlouho po zahájení trestního stíhání.
68. Co se týče **právní kvalifikace** jednání pod bodem 6) výroku tohoto rozsudku, pak se obžalovaný dopustil zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a)

trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu násilím jiného donutit k pohlavnímu styku, a to pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a na dítěti mladším patnácti let, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Jednání obžalovaného směřovalo k vlastnímu pohlavnímu uspokojení felací ze strany poškozené. Felace je soudní praxí postavena na roveň souloží jako tzv. pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží. Obžalovaný je vlastním biologickým otcem poškozené a její věk velmi dobře znal. Poškozená pokyn obžalovaného k vzetí penisu do úst odmítla, čímž bylo jednání ukončeno, neboť obžalovaný toto odmítnutí respektoval a svého cíle se dále nedomáhal. Nicméně vůči poškozené užil násilí, aby ji dostal na místo a do situace, v které by mohla bez problémů vzít do úst jeho pohlavní úd a provést jeho felaci, tj. odvedl poškozenou silou (pevným držením za ruku) z dětského pokoje z vrchního patra palandy do koupelny, kde ji usadil na umyvadlo.

69. **K osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že má střední odborné vzdělání. Podle zprávy Městského úřadu [REDAKCE] i dle opisu evidence přestupků nebyl projednáván pro žádný přestupek. V opisu rejstříku trestů nemá taktéž žádné informace o předchozím odsouzení.
70. Při **ukládání trestu** vycházel soud z toho, že se obžalovaný dopustil více trestných činů a proto ukládal úhrnný trest a to podle ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku, vztahujícího se na nejprísněji trestný čin ze sbíhajících se činů. Toto ustanovení umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody na 5 až 12 let. Obžalovanému ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku polehčuje to, že před spácháním činu vedl řádný život. Naopak mu přitěžuje ve smyslu § 42 trestního zákoníku to, že využil závislosti poškozených na něm jako na osobě, která o ně měla pečovat jako biologický otec, resp. partner biologické matky (§ 42 písm. d), že činem způsobil větší škodlivý následek - míněny trvalé následky zejména u poškozené [REDAKCE] (písm. k), že se dopustil činu na více osobách a po delší dobu (písm. m) a že spáchal více trestných činů (písm. n). Soud nehodnotil jako přitěžující okolnost to, že obžalovaný spáchal činy ke škodě dítěte (§ 42 písm. h), neboť tato okolnost je již znakem kvalifikovaných skutkových podstat žalovaných zločinů. S ohledem na naprostou převahu přitěžujících okolností uložil soud trest již lehce nad horní polovinou trestní sazby, tj. trest v trvání 9 let.
71. Pro výkon tohoto trestu soud obžalovaného zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť nesplňuje zákonné podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou (tzn. byl ukládán trest odnětí svobody vyšší než 8 let).
72. K trestnímu řízení se řádně a včas připojily s **nároky na náhradu nemajetkové újmy** všechny tři poškozené:
- [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 629 357 Kč,
  - [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 928 236 Kč,
  - [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 873 709 Kč.
- Výše jejich nároků přesně odpovídá částkám, ke kterým došel ve znaleckých posudcích MUDr. [REDAKCE] znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a stanovení nemateriální újmy na zdraví. Tyto znalecké posudky byly podle § 211 odst. 5 trestního řádu v hlavním líčení čteny. S ohledem na to, že byl obžalovaný uznán vinným v celém rozsahu obžaloby, a nemateriální újma u všech tří poškozených vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, byla mu uložena povinnost náhradu nemajetkové újmy poškozeným v plné výši uhradit. Jde sice o částky nemalé, avšak na stranu druhou zohledňující charakter jednání obžalovaného, délku doby, po kterou docházelo k závadovému jednání, opakovanost zásahů do práv nezletilých poškozených, jejich nízký věk, negativní důsledky na vývoj poškozených i skutečnost, že obžalovaný se předmětného jednání na poškozených dopustil jako starší a respektovaná autorita z pozice blízké osoby jako vlastní resp. nevlastní otec poškozených. Přehlédnout nelze ani sekundární viktimizaci, kdy poškozené musely opakovaně vypovídat před orgány činnými v trestním řízení a u znalců.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 3. 11. 2021

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu